

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415201076
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8415201076.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: G.. U. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U.. N. XX, XXX XX O., právne zastúpeného JUDr. Petrom Majerníkom, so sídlom Werferova 1, 040 11 Košice, proti žalovaným 1/ O. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX Q. Č.. XX, 2/ T. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX Q. Č.. XX, 3/ A. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX Q. Č.. XX, všetkým žalovaným právne zastúpeným JUDr. Milanom Kuzmom, so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice, za účasti intervenienta: U. F.Ž., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Q. Č.. XX, t. č. Ú. A. Q.O. Q. Y. Ú. A. Q. S. E. X. O., C. XX, XXX XX O. o určenie neúčinnosti právneho úkonu s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Návrh žalovaných 1/, 2/ a 3/ a intervenienta na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3C/5/2017 z a m i e t a.

II. Súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaným 1/, 2/ a 3/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Kežmarok dňa 24.02.2015 žiadal, aby súd určil, že darovacia zmluva, ktorej vklad bol povolený Správou katastra O. pod Q. - XX/XX, uzatvorená medzi U. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. Č.. XX, XXX XX ako darcom a žalovanými v 1. až 3. rade ako obdarovanými, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a to rodinný dom, súp. č. XX, evidovaný na parc. č. XXX, zapísaný na LV č. XXX, pozemok parcely reg. C, parc. č. XXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, o výmere 554 m², zapísaný na LV č. XXX, pozemok parcely reg. C, parc. č. XXX, druh pozemku záhrady, o výmere 978 m², zapísaný na LV č. XXX, pozemok parcely reg. E, parc. č. XXX/X, druh pozemku trvalé trávne porasty, o výmere 2256 m², zapísaný na LV č. XXX (v súčasnosti zapísaný na LV č. XXX), pozemok parcely reg. E, parc. č. XXX/X, druh pozemku trvalé trávne porasty, o výmere 2236 m², zapísaný na LV č. XXX (v súčasnosti zapísaný na LV č. XXX), pozemok parcely reg. E, parc. č. XXX/X, druh pozemku trvalé trávne porasty, o výmere 2192 m², zapísaný na LV č. XXX (v súčasnosti zapísaný na LV č. XXX), všetky nachádzajúce sa v katastrálnom území Q., obec Q., okres O., vedené Katastrálnym odborom Okresného úradu O. je voči nemu právne neúčinná a aby mu priznal náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 29.3.2010 poskytol U. F., nar. XX.X.XXXX sumu 51 000,- eur titulom pôžičky. Na základe ústnej dohody sa U. F. zaviazal pôžičku vrátiť do 3 mesiacov, teda do 29.6.2010. V tejto lehote pôžičku nevrátil, a preto podal na súd žalobu o zaplatenie sumy 51 000,- eur, ktorej Okresný súd Kežmarok rozsudkom zo dňa 26.6.2013 v spore vedenom pod sp. zn. 2C/57/2012 v

spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.2.2014 vyhovel. V čase podania žaloby bol U. F. výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré boli evidované na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie Q.. V priebehu súdneho konania, iba dva mesiace pred vynesením rozsudku vo veci, keď na základe podanej žaloby a vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že súd rozhodne v jeho prospech, U. F. darovacou zmluvou previedol tieto nehnuteľnosti na svoju manželku a dve dcéry, teda na žalované v 1. až 3. rade. Na základe darovacej zmluvy sa stali vlastníčkami a spoluvlastníkmi uvedených nehnuteľností tak, že žalovaná 1/ sa stala spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v podiele 1 k celku, a to rodinného domu súp. č. XX evidovaného na parcele č. XXX, zapísaného na LV č. XXX, pozemku parc. registra KN C č. XXX a pozemku parc. registra KN C č. XXX a výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti - pozemku parcely registra KN E č. XXX/X, zapísaného na LV č. XXX. Žalovaná 2/ sa stala spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v podiele 1 k celku, a to rodinného domu súp. č. XX na parcele č. XXX, zapísaného na LV č. XXX, pozemku parc. registra KN C č. XXX na LV č. XXX a pozemku parcely registra KN C č. XXX zapísaného na LV č. XXX a výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti - pozemku parc. registra KN E č. XXX/X zapísaného na LV č. XXX. Žalovaná 3/ sa stala spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v podiele 1 k celku, a to rodinného domu súp. č. XX, evidovaného na parcele č. XXX, zapísaného na LV č. XXX, pozemku parc. registra KN C č. XXX a pozemku parc. registra KN C č. XXX a výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti- pozemku parc. registra KN E č. XXX/X zapísaného na LV č. XXX. Žalované nadobudli vlastnícke a spoluvlastnícke práva k uvedeným nehnuteľnostiam na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V XXX/XX-XX/XX od U. F. (otca a manžela) trvale bytom Q. Č. XX, S. Č. Q. Ú. Y. Ú. O., C. J. XX. V súlade s uvedeným poukázal na ustanovenie §42a ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka a tvrdil, že prevod nehnuteľnosti dlžníka, ktorý sa zapisuje do katastra nehnuteľností, na osoby blízke dlžníkovi možno považovať za odporovateľný právny úkon vtedy, ak na jeho základe došlo ku vkladu práva do katastra nehnuteľností. Zákonnému pojmu „vymáhaná pohľadávka“ zodpovedá taká pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní (R44/2001). Rozumie sa ním taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť cestou výkonu rozhodnutia t. j. ide o pohľadávku, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť výkon rozhodnutia. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 2.5.2005 sp. zn. 30Cdo/1662/2004 uviedol, že právny úkon dlžníka je počas podmienok uvedených v ustanovení §42a ods.2 Občianskeho zákonníka odporovateľný nielen vtedy, ak pohľadávka veriteľa bola vymáhateľná už v dobe, kedy bol urobený, ale aj v prípade, že bol urobený skôr, než sa veriteľova pohľadávka voči dlžníkovi stala vymáhateľnou. Ďalej tvrdil, že k prevodu nehnuteľnosti darovacou zmluvou došlo medzi U. F. a jeho manželkou a dvoma dcérami, teda nepochybné medzi osobami navzájom si blízkymi v zmysle §116 Občianskeho zákonníka. Osoba blízka dlžníkovi sa môže ubrániť odporovacej žalobe len ak preukáže, že o dlžníkovom úmysle skrátiť odporovateľným právnym úkonom veriteľa nevedela a ani nemohla vedieť napriek tomu, že vyvinula náležitú starostlivosť na poznanie tohto dlžníkovho úmyslu a šlo o náležitú starostlivosť. Vo vzťahu k preukázaniu náležitej starostlivosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky z 23.1.2002 sp. zn. 21Cdo/313/2001, sp. zn. 21Cdo/1912/2000 z 23.05.2001 a sp. zn. 30Cdo/978/2007 z 05.11.2008. V čase vykonania právneho úkonu, ktorému touto žalobou odporuje, ako aj v čase podania žaloby, mal voči U. F.B. ako dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku vo výške 51.000,- eur s príslušenstvom. Za účelom vymoženia tejto pohľadávky podal dňa 01.12.2014 návrh na vykonanie exekúcie a exekučné konanie je vedené JUDr. U. T. Q. P. nad W. pod sp. zn. EX/178/14 na základe poverenia vydaného Okresným súdom Kežmarok, sp. zn. 3Er/748/2014. Dňa 08.01.2012 sa U. F. dopustil voči nemu zločinu vraždy za čo bol rozsudkom Okresného súdu v Prešove sp. zn. 33T/70/2012 zo dňa 5.11.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/53/2012 zo dňa 30.1.2013 právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov. Následkom jeho konania bol od 8.1.2012 do 17.1.2012 v ústavnej starostlivosti Nemocnice Poprad a. s., práceneschopný bol od 8.1.2012 do 24.4.2013, čo predstavuje viac ako 15 mesiacov. Dňa 26.01.2015 na Okresnom súde v Kežmarku podal proti U. F. žalobu o náhradu škody spočívajúcej v bolestnom a náhrady za ušlý zisk a konanie je vedené pod sp. zn. 3C/9/2015. V čase, kedy došlo k prevodu nehnuteľnosti z U. F. na žalované bol žalovaný právoplatne odsúdený, v rozsudku bol konštatovaný rozsah zranení, ktoré žalobcovi spôsobil a teda bol si vedomý toho, že si voči nemu bude uplatňovať aj nárok na náhradu spôsobenej škody. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti uviedol, že ako veriteľ U. F. má dôvod na podanie predmetnej žaloby vychádzajúc z toho, že U. F. ako dlžník bezodplatne previedol nehnuteľnosti darovacou zmluvou na osoby seba blízke s úmyslom vyhnúť sa splneniu svojich záväzkov voči nemu ako jeho veriteľovi, a teda v úmysle ukrátiť ho.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil a predložil výpis z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. Q. ku dňu 23.03.2015, 15.09.2012 a 22.01.2015, výpis z listov vlastníctva č. XXX, č. XXX a

č. XXX, k. ú. Q., rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2C/57/2015 zo dňa 26.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 12Co/94/2013-179 zo dňa 18.02.2014 a rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 6To/53/2012-629 zo dňa 30.01.2013.

4. Žalované v písomnom vyjadrení k žalobe uviedli, že so žalobou nesúhlasia v celom rozsahu a považujú ju za neoprávnenú a neodôvodnenú, nakoľko podľa nich nie je naplnený žiadny zákonný dôvod, aby súd určil, že darovacia zmluva, ktorou bol vykonaný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je voči žalobcovi právne neúčinná. Ján Praženica ako vlastník nehnuteľnosti v čase prevodu mohol so svojím majetkom voľne disponovať a nakladať a teda ho aj scudziť, keďže v čase prevodu nemal žiadneho veriteľa a teda ani nemohol nikoho ukrátiť. Tvrdili, že pri vynaložení náležitej starostlivosti nemali žiadnu vedomosť o tom, že by U. F. mal v čase uzavretia darovacej zmluvy reálne vymáhateľný záväzok voči nejakým veriteľom, čo potvrdzuje aj tá skutočnosť, že nepočítavali zvýšený príjem do domácnosti v sume 51.000,- eur v období, kedy mala byť G.. U. W. údajne požičaná suma U. F.. K tvrdeniu žalobcu, že si U. F. musel byť vedomý toho, že si voči nemu bude uplatňovať nárok na náhradu spôsobenej škody uviedli, že ide len o subjektívne domnienky žalobcu, avšak z jeho reálneho konania možno usudzovať, že nemal záujem si uplatňovať tento nárok, pretože z trestného konania je nepochybné, že v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom si neuplatňoval žiadnu náhradu škody. Tento nárok si uplatnil až žalobou zo dňa 26.1.2015, ktoré konanie sa vedie na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3C/9/2015 a doposiaľ nie je právoplatne ukončené, pričom U. F. na uplatnený nárok na náhradu škody vzniesol námietku premlčania.

5. V písomnom vyjadrení zo dňa 09.11.2016 žalobca zdôraznil požiadavku náležitej starostlivosti žalovaných, že nemohli rozpoznať úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa a skutočnosť, že žalované mali vedomosť o vymáhateľnej pohľadávke uplatnenej voči U. F., pretože žalovaná 1/ sa ako svedkyňa zúčastnila pojednávania vo veci vednej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 2C/57/2012, kde vypovedala priamo k veci poskytnutej pôžičky, a teda vedela o úmysle U. F. ukrátiť veriteľa. Keďže žalovaná 2/ mala v čase prevodu 22 rokov a žalovaná 3/ 20 rokov, podľa neho boli obidve dostatočne rozumovo vyspelé, a preto nie je dôvod, prečo by sa mal súd odchýliť od zákonného znenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

6. Žalovaná 1/ na pojednávaniach súdu uviedla, že nesúhlasí s návrhom žalobcu, pretože ona sama navrhla manželovi uzavretie darovacej zmluvy, keďže bol vo veľmi zlom zdravotnom stave. Bolo potrebné platiť účty, opravovať dom, zatekala strecha a pod. K oprave strechy ale aj k iným veciam bolo treba splnomocnenia, a keď chodili za manželom pre podpis, stálo to ďalšie peniaze. V čase uzatvorenia darovacej zmluvy jej manžel nemal žiadne dlhy, neboli voči nemu vedené žiadne exekučné konanie a neboli ani žiadne právoplatné rozsudky. Rovnako tak ani na liste vlastníctva neboli žiadne ťarchy, ktoré by obmedzovali prevod vlastníckeho práva jej manžela. Okrem toho manžel vlastní aj ďalšie pozemky, pasienky a lesy v Ž.Y., W. a X. Q.. Podnikal od roku 2000 a vždy bolo všetko v poriadku, nemal žiadne dlhy. Pri svojom výsluchu na otázku, z akého dôvodu navrhla žalobcovi uzatvorenie darovacej zmluvy opätovne zdôraznila, že kvôli tomu, lebo mali havarijný stav strechy, kotol im vypovedal a bolo treba robiť úpravy na dome, celú strechu vymeniť, celý kotol, celú pivnicu, všetko museli opraviť, pretože praskol kotol, o čom majú aj doklady. Na otázku, či v čase podpisovania darovacej zmluvy mala vedomosť o tom, že darca p. F. okrem týchto nehnuteľností má aj iný majetok uviedla, že áno, má vedomosť, že vlastní ešte aj pozemky. Tieto si pozerala aj na listoch vlastníctva a nie sú zaťažené nijakými ťarchami. Prostredníctvom svojom právneho zástupcu uviedla, že na rodinnom dome vznikli škody, ktoré sa riešili cez poisťovňu, kde bola poisťka na p. F., následné bolo nutné riešenie týchto poistných vecí, čo značne skomplikovalo aj úpravy a opravy na tejto nehnuteľnosti, takže celý tento kolobeh bolo nutné poriešiť, nie len nejaké opravy a úpravy. K týmto tvrdeniam predložila aj listinné dôkazy.

7. Žalovaná 2/ na pojednávaniach súdu uviedla, že taktiež nesúhlasí s návrhom žalobcu, pretože dom sa rozhodli rodičia prepísať na nich a pravdepodobne ho aj tak neskôr mali zdediť. Uviedla, že otec nikdy nemal neuhradené faktúry, výzvy, urgencie za platby, a preto má za to, že žiadne dlhy nemal. Pri svojom výsluchu na otázku, či mala vedomosť o finančných nezhodách medzi žalobcom a jej otcom uviedla, že vedela o tom, že jej otec sa v ten večer išiel dohodnúť za žalobcom, pretože nerozumel aké nereálne sumy peňazí ho žiada, takže sa šiel dohodnúť, na mieste na neho žalobca vyrukoval psychický nátlak a jej otec to nezvládol, a tak to dopadlo. Opätovne uviedla, že vtedy nevedela o žiadnych záväzkoch jej otca, vedela, že podlžnosti nemá a stále na tom trvala. Na otázku, či sa pýtala otca, či má nejaké pozdĺžnosti predtým ako podpísali darovaciu zmluvu, uviedla, že sa pýtala, avšak otec bol vtedy v dost

zlom psychickom stave aj po tom útoku, aj po tom všetkom, čo sa stalo a ona vedela, že tieto pozdĺžnosti nemá. Sama na Okresnom súde Kežmarok nezisťovala, či je vedené voči jej otcovi nejaké konanie.

8. Žalovaná 3/ na pojednávaniach súdu taktiež nesúhlasila s podanou žalobou, pretože jej otec nikdy nemal nijaké dlhy a bol to čestný chlap. Pri svojom výsluchu na otázku, či vedela o tom a z akého dôvodu bol jej otec odsúdený pre pokus trestného činu vraždy, ktorého sa mal dopustiť voči žalobcovi uviedla, že mala vedomosť, pretože otec išiel za žalobcom sa dohodnúť, pretože žalobca žiadal od neho nereálne sumy a nejako sa museli pohádať alebo čo a nezvládol to psychicky. Na otázku, či vedela o nejakých nevysporiadaných finančných vzťahoch medzi jej otcom a žalobcom uviedla, že nie, otec nemal nikdy dlhy. Na otázku, či sa osobne pýtala otca pred tým ako podpísali darovaciu zmluvu na nejaké nevysporiadané finančné vzťahy, či už voči žalobcovi alebo voči akejkoľvek inej osobe, tzn. či má nejaké pozdĺžnosti, uviedla, že nie. Sama na Okresnom súde Kežmarok nezisťovala, či je vedené voči jej otcovi nejaké konanie z toho dôvodu, že nikdy nič nemali. Ani od svojej matky nemala vedomosť, že je nejaké konanie vedené na Okresnom súde Kežmarok.

9. Z týchto tvrdení a listinných dôkazov vychádzal Okresný súd Kežmarok, keď rozsudkom č. k. 2C/76/2015-155 zo dňa 14.09.2017 vyhovel podanej žalobe, určil neúčinnosť darovacej zmluvy zo dňa 01.03.2013 a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovaným. Krajský súd Prešov po podaní odvolania žalovanými uznesením č. k. 9Co/41/2018-358 zo dňa 25.09.2018 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V uznesení uviedol, že žalobca v žalobe tvrdil, že odporuje právnomu úkonu, ktorým bol ukrátený. Vo vzťahu k tejto ním tvrdenej skutočnosti, t. j. k tvrdeniu o ukrátení, vychádzajúc z hypotézy ust. § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, bolo na ňom preukázať vlastné ukrátenie, t. j. stav svedčiaci o nedostatočnosti zostatku takého majetku jeho dlžníka, z ktorého by mohla byť uspokojená jeho pohľadávka. V spise sa nenachádza k uvedenému tvrdeniu žiaden dôkaz, ani správa exekútora, ktorou argumentoval. Na druhej strane žalovaná v 1. rade na pojednávaní dňa 14.9.2017 protiargumentovala, že darca F. okrem nehnuteľností, ktoré boli predmetom darovania vlastní aj iný majetok, konkrétne pozemky, ktoré nie sú, ako z listov vlastníctva má vyplývať, zaťažené nijakými ťarchami. Nepreukázanie tvrdenia žalobcu o ukrátení majetku dlžníka pri súčasnom tvrdení žalovanej v 1. rade o existencii ďalšieho majetku darcu, čo je zistiteľné aj z verejne dostupných údajov katastra nehnuteľností svedčí o tom, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol predčasne. V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie vec opätovne prejedná a rozhodne, odstráni procesné pochybenia, vysporiada sa s tvrdeniami strán sporu prezentovanými v priebehu celého konania a s dôkazmi stranami sporu predloženými alebo označenými k predmetu konania, ako aj s námietkami žalovaných, ktoré boli uvedené v ich odvolaní. Vzhľadom na to, že počas odvolacieho konania U. F. oznámil svoj vstup do konania ako intervenient (č. l. 336 spisu), procesným postupom sa s týmto podaním vysporiada.

10. Pre úplnosť súd uvádza, že žalované v podanom odvolaní argumentovali tým, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, že došlo k ukráteniu veriteľa. Podstatným je pritom stav majetku dlžníka v čase vykonania úkonu, ktorého neúčinnosť sa namieta. Žalobca nepreukázal, že svoju pohľadávku nemohol uspokojiť z iného majetku U.. F., teda nepreukázal, že konaním darcu došlo skutočne k jeho ukráteniu. Z výpovede žalovanej v 1. rade pritom vyplynulo, že darca U. F. vlastní viacero nehnuteľností. Okrem toho v čase vykonania úkonu mal aj pohľadávku voči spoločnosti, ktorej konateľom a spoločníkom je aj žalobca. Vzhľadom na to žalobca vedel, že spoločnosť NABYT s.r.o. U. F. dlží sumu cez 85.000 eur, čo predstavuje majetok darcu nemalej hodnoty. Absentuje tým základný predpoklad úspešnosti žaloby o neúčinnosť právneho úkonu, a to preukázanie ukrátenia veriteľa. Súd sa nezaoberal tým, či to, čoho sa dožaduje žalobca, nie je v rozpore so zásadou proporcionality, pretože rozsah ukrátenia by mal byť úmerný rozsahu, ktorým sa napadá neúčinnosť darovacej zmluvy. Predmetom daru boli nehnuteľnosti v hodnote 120.000,- eur, pričom potenciálny dlh bol v sume 51.000,- eur. Žalobca sa navyše môže uspokojiť z nehnuteľností, ktoré neboli predmetom darovania a ktorých hodnota je cca 20.000,- eur. Podľa nich darovanie v rámci rodiny je bežným javom. Darca dostal trest odňatia slobody 15 rokov a práve vzhľadom na to nebolo ničím neobvyklým, že ako otec rodiny pristúpil na ponuku manželky a nehnuteľnosti daroval svojim najbližším. Nemožno preto vyčítať žalovanej 1/ ako matke rodiny, že chcela zabezpečiť budúcnosť svojim deťom, ktorým by dom pripadol aj tak, ak by sa s manželom niečo stalo. Žalované nemohli mať ani vedomosť o dlhoch žalobcu v čase prevodu sporných nehnuteľností. P. F., ktorá viedla skladové účtovníctvo ich uistila v čase darovania, že U.. F. nemá dlhy z podnikateľskej činnosti. Naopak mal pohľadávku voči spoločnosti NABYT, s. r. o. vo výške 85.100,72 eur, ktorá vyplývala z účtovníctva tejto spoločnosti. Darovanie nehnuteľností za stavu, že existuje aj iný

majetok darcu a darca má majetkovú pohľadávku vo výške cez 85.100,72 eur, logicky vylučuje úmysel dlžníka ukrátiť žalobcu ako veriteľa. Ak by mal darca skutočne úmysel ukrátiť veriteľa, tak by bol prepísal všetky nehnuteľnosti v jeho vlastníctve. Za obdobie 4 rokov, keď preberali korešpondenciu U.. F. neprišla žiadna výzva na zaplatenie dlhu, čo len osvedčovalo skutočnosť, že nemá dlhy. Rovnako tak z tvrdenia obce Q., v ktorej sídlila firma U. F. aj NABYT, s. r. o. vyplývalo, že obec neeviduje nijaké podližnosti voči U.. F.. Navyše darovaciu zmluvu pripravil ich vtedajší právny zástupca ako osoba znala práva, ktorý by ich bol upozornil na dôsledky darovania za stavu, že teoreticky existuje dlh darcu. Zdôraznili, že vedeli, že v danom čase sa nevedelo voči U.. F. žiadne exekučné konania a z listov vlastníctva nevyplývala žiadna ľarcha, nemožno preto spravodlivo tvrdiť, že nesplnili náležitú starostlivosť, ktorú je potrebné u žalovaných 2/ a 3/ zohľadniť aj vzhľadom na ich vek a vzdelanie, keďže v tom čase boli študentkami. Samotná skutočnosť, že žalovaná 1/ bola svedkom v konaní o zaplatenie sumy 51.000,- eur, kedy trvala na tom, že sa o pôžičku nejednalo, ale išlo o finančné vyrovnanie, nemôže znamenať, že o dlhu vedela a že sa úmysel prezumuje. Tvrdenie žalovanej 1/ možno považovať len za nedostatočný dôkaz v rámci unesenia dôkazného bremena zo strany U.. F., nie však za potvrdenie poskytnutia pôžičky. Je nespravodlivým výkonom práva, ak sa od žalovanej vyžadujú odborné znalosti, kedy až súd vzhľadom na absenciu písomných podkladov, za čo žalovaná 1/ objektívne nemôže rozhodol, a to až v čase po darovaní nehnuteľností, že sa jednalo o pôžičku. V rámci rodinných vzťahov a dôvery nemôže byť na ľarchu žalovaných, že U.. F. netrval na písomných zmluvách. Podľa nich ukrátenie, ako základná podmienka odporovateľnosti, musí byť reálne preukázaná a nemôže byť predpokladaná. V exekučnom konaní exekúcia predajom nehnuteľností nariadená ani nebola, a preto hovoriť o nepredajnosti majetku je predčasné. Žalobca neexistenciu postihnutého majetku nepreukázal, preto nemohol byť v konaní úspešný. Pohľadávka veriteľa zjavne nepresahuje majetkové možnosti U. F.. V jeho vlastníctve zostal majetok v hodnote 150.200,72 eura. V podanom odvolaní zároveň navrhli prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3C/5/2017, v ktorom U. F. podal návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 2C/57/2012, nakoľko konanie vedené pod sp. zn. 3C/5/2017 má rozhodný význam pre toto konanie.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných argumentoval tým, že žalovaná 1/ sa ako svedkyňa zúčastnila pojednávania vo veci vedenej pred Okresným súdom Kežmarok, sp. zn. 2C/57/2012, kde vypovedala priamo k veci poskytnutia pôžičky. Podľa neho nie je na mieste ani námietka o tom, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia o tom, že došlo k ukráteniu veriteľa. Dlžník žalobcu previedol majetok v hodnote 120.000,- eur, vo vlastníctve zostal majetok v hodnote 20.000,- eur, čo znamená, že svojim právnym úkonom spôsobil to, že majetok sa zmenšil o viac ako 85 %. Právnym úkonom U. F. bol nastolený taký právny stav, ktorý podstatne sťažuje uspokojenie pohľadávky žalobcu z majetku dlžníka, a tým nevyužiteľnosť pohľadávky veriteľom. Žalobca zdôraznil, že žalované nepreukázali, že by vynaložili náležitú starostlivosť k spoznaniu dlžníkovho úmyslu ukrátiť veriteľa, nevyvinuli žiadnu aktívnu činnosť smerujúcu k zisteniu existencie neuhradenej pohľadávky. Pokiaľ odkázali na existenciu pohľadávky U. F. voči spoločnosti NABYT s.r.o., nie je zrejmé, či ide o pohľadávku, ktorá je reálna, t. j., či je judikovaná a či nie je premlčaná, prípadne sporná.

12. Po zrušení rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie súd uznesením č. k. 2C/76/2015-413 zo dňa 08.01.2020 pripustil vstup U. F., bytom Q. XX, t. č. Ú. O., C. XX ako intervenienta na strane žalovaných do tohto konania, nakoľko mal preukázaný oprávnený záujem intervenienta na výsledku konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.02.2020. Intervenient v priebehu sporu vo svojich písomných podaniach a taktiež aj v prednesoch na pojednávaniach súdu poukazoval na nedôvodnosť podanej žaloby, pričom tvrdil, že nikdy nemal žiadne dlhy, a to nielen voči žalobcovi. V čase podpisu darovacej zmluvy nebol dlžník, pretože už 26.01.2012 žalobca sám rozhodol bez jeho vedomia ako naloží s jeho majetkom a tovarom, ktorý odpredal spoločnosti Nabyt, s. r. o., a teda sám žalobca zmenšil jeho majetok o cca 50 %. V čase podpisu darovacej zmluvy v marci 2013 podpisoval daňové priznanie U. W.. Nehnuteľnosti na žalované previedol dobromyseľne na návrh jeho manželky žalovanej 1/. Nehnuteľnosť stavali spoločne s manželkou a navyše manželkin otec vykonával stavebný dozor a spolu so synmi realizovali všetky murárske práce bez nároku na odmenu v prospech manželky. Preto jej polovica domu právom patrí a o nič sa neobohatila. Uviedol, že sám má právo doživotného bývania a užívania rodinného domu. Taktiež navrhol prerušenie konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3C/5/2017, v ktorom podal návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 2C/57/2012. V písomnom podaní zo dňa 10.08.2020 podrobne rozpísal, čo všetko tvorilo jeho majetok v celkovej výške 150.698,01 eur, ktorým disponoval žalobca a ktorý úmyselne zamlčal.

13. Súd v spore vypočul ako svedka P. F., matku intervenienta, svokru žalobcu a žalovanej 1/ a starú mamu žalovaných 2/ a 3/, ktorá vypovedala, že intervenient dlhy nemal a spolu so žalobcom boli vysporiadaní. Od augusta 2011 nastalo peklo. W. ich pozval do bytu a tam sa mali dohodnúť na rozdelení firmy. Obchod už bol zavretý, už prestal fungovať. Bol návrh, že buď zoberie firmu žalobca alebo intervenient a tam sa dohodli, že ostávajú, dohodli sa na splátke, odpočítali, čo mal aj dlhy žalobca, lebo nikde sa v tých spisoch nepíše a nikto sa nepýta či dlžil aj žalobca niečo intervenientovi. A ona vie, že W. mal dlhy. Tam sa dojednali na sume a žalobca kázal pripraviť intervenientovi doklady, aby bola O. F. konateľka. Ale žalobca, keď ten podpis mal, koniec, všetko padlo, nedalo sa to dať zapísať do obchodného registra, ale stále len dlhy a dlhy. Žalobca robil stále nátlak na intervenienta, že len splácať dlhy má intervenient jemu a z každej strany len dlhy, dlhy, strašný psychický nátlak aj fyzicky, až dovtedy kým sa to nestalo. Ten nátlak bol aj na nich, na celú rodinu, bolo to hrozné, žalobca neuznal nič. Nech žalobca ukáže, že kedy splatil tie dlhy, čo mal on, čo narobil, aj priznal ich vo vyšetrovacom spise v januári, tak nemal podávať ani žalobu o tých 51.000,- eur a ďalšia vec, že nakupovali a neplatili, priznali pri tom jednaní, čo sedeli do tých 50.000,- eur, tam sa to bralo do úvahy a potom, keď to padlo, tak žiadal, aby to vrátil. Nech ukáže doklad, že kedy žalobca zaplatil intervenientovi za starú firmu, za auta a priznal to vo vyšetrovaní a aj pred ňou, keď nebol ešte vyšetrovaný. Priznal, že len hodnotu auta zaplatí, ale aká hodnota auta, auto robilo na jeho majetky, nespravodlivo to rozdelil. Nech ukáže, kedy splatil to auto, to bolo 720.000,- Sk. To auto robilo na neho, i syn, celá rodina robila. Všetky peniaze, čo zarábali išli do domu, čo si opravovali sami, poctivo, svojimi rukami. Trebalo opravovať, do kuchyne tiekla voda, čoho je svedok, strecha sa robila. Kotel trebalo vymeniť, tak to bolo v poriadku. Nič sa nebáli, že sú mu dlžní, ani mu nič nedlžia, nedovolili by si, aby žalobcu okradli. Vždy robili pre nich. Intervenientove deti robili a žalobcove deti prišli, nakúpili, dali lístok, zbalili a neplatili, to je tiež dlh žalobcu. Žalobca nemal právo žiadať tých 51.000,- eur.

13.1. Na otázky právneho zástupcu žalovaných uviedla, že v rokoch 2005-2013 pracovala vo firme intervenienta, a keď bola založená spoločnosť Nabyt, s.r.o., pracovala tam ako skladová účtovníčka v kancelárii. Kým sa nepohádali, nemala prehľad a vedomosť o pohľadávkach a záväzkov žalobcu a intervenienta, až keď sa stalo nešťastie v roku 2012, tak riadili aj so žalovanou 1/ firmu. Žalobca už v januári bral tovar, všetko bral. K pohľadávke vo výške 51.000,- eur uviedla, že tá pohľadávka bola vyrovnaná medzi nimi, vtedy ako sedeli spolu v tom byte. Žalobca dlžil intervenientovi, priznal to aj na polícii, aj pred ňou v roku 2011 a 2012, že má dlh voči intervenientovi, aj tie nákupy, tak to bolo do 50.000,- eur a aj auto. Tých 50.000,- eur bolo vyrovnaných. Žalobca dlžil ešte, lebo intervenient vložil, keď zakladali firmu Nabyt, s. r. o., tam bolo ešte účtovníctvo jednoduché, tak to znamená, že tá faktúra išla do ziskov, ale to vôbec nebol zisk. Bola vysoká daň, ktorú hovoril žalobca, že zaplatil na účet ako súkromnej osobe. Tovar, keď prešiel na firmu Nabyt, s. r. o., tam to viselo a to bola pohľadávka intervenienta. Žalobca zatajil, že bol tichý spoločník, avšak bol vo všetkých firmách od začiatku. Na otázky kedy bolo uhradených 51.000,- eur uviedla, že daňové priznanie sa robilo za rok 2009, keď končila firma U. F. a daňové sa robilo až na ďalší rok v roku 2010 a presne má aj papiere, že ako vložil, tak je aj výdaj na daňový úrad. To je daň zo zisku. Je aj papier z toho účtu súkromného, pretože intervenient nemal kde dať, lebo firma už nebola U. F., tak to žalobca vložil na súkromný účet. Keď sa tak zoberie, tak mu nevyplatil ešte dlh za staré podnikanie, čo sfaľšoval podpis a vybral. K listine na čl. 418 spisu týkajúcej sa delenia firmy Nabyt, s. r. o. uviedla, že zhruba vie, čo je jej obsahom, lebo to oni si medzi sebou prišli na tých 90.000,- eur, dohodli sa, tam tak padlo, že za 5 rokov vyplatí tých 90.000,- eur, to bolo dohodnuté a bolo tam brané do úvahy aj tých 51.000,- eur a s tým odpočítané aj W. dlhy. K čestnému prehláseniu zo dňa 30.01.2018 uviedla, že uvádzala v ňom to isté, čo doteraz, že mali zásoby, autá a dlhy. Ešte žalobca aj uznal dlhy, čo mal v auguste po tej hádke, čo bral servis, čo prevádzkal cez firmu a ostal dlžný na DPH. Tak to vyšlo na tých 90.000,- eur, a tak sa dojednali a v tých 90.000,-eur bolo aj tých 51.000,- eur a odpočítali aj dlhy. To bol dlh za auto v sume 720.000,- Sk, žalobca to priznal a kričal, že z toho podnikania starého mu nič nedali za auto, ale to auto pracovalo, aj F.B. pracoval, aj auto pracovalo. Na otázku, pokiaľ ide o darovaciu zmluvu, ktorá je predmetom tohto konania, v tom čase kedy došlo k darovaniu, či sa pýtali žalované na záväzky jej syna uviedla, že keď sa jej pýtala nevesta, či má záväzky, povedala, že nemá. Boli vyrovnaní. To bolo aj na tom jednaní. Potom žalobca bral len veci, ktoré kázal odpočítať z dlhov. Kázal len splácať dlhy, aj telefonát je vo vyšetrovacom spise, že splácaj dlhy. Ale jeho sa nikto neopýtal, či dlží aj on. Intervenient bol už vysporiadaný s tým všetkým, že nemal dlhy. Oni mohli prepísať aj tie holé lesy, ale neprepisovali, len čisto išlo o dom, že žalovaná 1/ musela investovať do toho domu. Na otázku, či si pamätá presne, kto bol prítomný na súdnom pojednávaní o úhrade 51.000,- eur, na ktorom bola aj ona uviedla, že okrem nej tam bola nevesta, ekonómka, U., žalobca a intervenient, toto si pamätá. Svoje čestné prehlásenie si prečítala pred pojednávaním, vie zhruba celý ten priebeh,

ako to išlo a všetko čo v ňom uviedla je pravda, avšak nevie to vlastnými slovami zrekapitulovať, musela by si ho dať pred seba a k jednotlivým bodom komentovať, je to veľa na ňu, po toľkých rokoch, ale to je stále to isté, o tom istom. Je rozrušená z toho všetkého, už trpia toľko rokov psychicky celá rodina. Na tom skutku, čo sa stal má príčinu aj žalobca. Ťahá sa to strašne dlho, má vysoký vek a je hanba, že žalobca vlastnú rodinu ide takto zdierať. Nikto mu neukradol nič, syna má čestného, on by mu nezrobil to, čo žalobca jemu. Čo rozpráva žalobca sú klamstvá, a ona ich má podložené papiermi. Trvala na tom, čo je uvedené v čestnom prehlásení. Na otázku žalovanej Z/, či si myslí, že ich prababka mala v úmysle alebo vyjadrila takú vôľu, žeby dom chcela prepísať na nich alebo žeby dom patril im uviedla, že ona už staručká bola, pekne ju doopatrovali, príkladne sa starali o ňu do posledného dňa.

13.2. Na otázky právneho zástupcu žalobcu ako vnímala, že žalobca po podpise nejakých dokumentov v roku 2012 mal žiadať len dlhy a dlhy a dlhy od intervenienta uviedla, že to vnímala tak, že pýta tie sumy, ktoré vložil dvakrát. To ako keby ho vydieral, tak ako to je možné. Keď sedel s nimi súhlasil a naraz prestal komunikovať, nebolo dohody, nešlo sa s ním dohodnúť nijakým pádom. Žalobca stále ponižoval intervenienta, že nevie gazdovať s peniazmi, tak mal žalobca prevziať firmu. Kludne si ju mohol zobrať. Ťahúňom v podnikaní bol F.. Požiadavky žalobcu na zaplatenie dlhov od jej syna vnímala ako neopodstatnené. Mala vedomosť o konaní o zaplatení sumy 51.000,- eur, nakoľko tam bola pozvaná, bola vypovedať pred súdom, pričom tá zápisnica, čo čítala, tak jej výpoveď nesúhlasí, je tam povynechávané, popreskakované a nikto sa nepýtal tiež na dlhy žalobcu. V tomto konaní bola vypovedať aj jej nevesta. V rámci rodiny sa bavili o tejto žalobe, že takáto žaloba bola podaná na jej syna o sumu 51.000,- eur, ale táto suma bola podľa nej neprávom žiadaná. Na otázku, či to bolo to ešte predtým, ako došlo ku prevodu domu na dcéry a manželku jej syna uviedla, že nevie, v ktorom roku to bolo, presne si to nepamätá. Túto žalobu vnímala zo strany W. ako neoprávnenú a rozsudok ako nespravodlivý, z čoho boli šokovaní celá rodina, žalobca si bol istý vo výhre. Na otázku, či o tomto konaní mali vedomosť ona, manželka intervenienta a deti intervenienta uviedla, že áno a bolo to po tom prepise, pričom na otázku, kedy bol prepísaný dom uviedla, že v roku 2013. Podľa nej bolo dôvodom prepísania domu to, že nevesta potrebovala investovať do toho domu, pršalo do kuchyne, intervenient všetky peniaze dával do podnikania, nič do domu. Do domu investovali aj predtým ako bol prevedený, celá rodina, aj jej nevesty, všetko robili svojpomocne. Na otázku aký bol dôvod prevodu domu, keď sa do neho investovalo aj predtým, aj ako bol prevedený, prečo bolo potrebné práve v roku 2013 tento dom previesť na nevestu a vnučky uviedla, lebo im tieklo do kuchyne, kotol im nešiel. Taktiež jej boli dané aj otázky k čestnému prehláseniu zo dňa 30.01.2018, ku ktorým uviedla, že toto čestné prehlásenie písala ona sama doma na počítači, vie, čo tam je, zhruba tam písala, ako prebiehali tie vzťahy. Pamätá si všetko okolo toho, ale nevie tak bez papiera povedať, lebo vždy sa ku niečomu vyjadruje. Napísala tam celý priebeh so žalobcom, ako to prebiehalo, čoho bola svedkom a čo vedela o tom. Napísala tam, že nemal dlhy, čo tam robil s tou firmou a so servisom, nevie, čo ten servis mal robiť u nich v Nabyte, faktúry, to ich tiež štválo, lebo to žalobca začal robiť v roku 2011 a v 2012 už bral servis. Pán W. sa pripravoval na firmu Nabyt ako ju zlikvidovať, lebo začal s tými faktúrami, im sa to nepáčilo už, myslela, že nemá ešte vybavené podnikanie alebo čo, že prečo tie faktúry preháňa cez Nabyt a tovar bol v servise. Vyžalovala sa v tom prehlásení, všetko ako to bolo a čo ju trápi, že sú rodina, v tichosti W. vstúpil, tak v tichosti mal aj odísť, mal byť spokojný, ale nie, on to dupľovane všetko chcel.

13.3. Na otázky intervenienta, ako nadobudol vlastníctvo domu, ktorý je predmetom tohto sporu uviedla, že doopatroval jej mamu, veľmi príkladne, on s manželkou a deťmi ju dochovali. Dievčatá sa o ňu príkladne starali, prebaľovali ju a babka ich mala strašne rada, oni si rozumeli. Podľa nej je vyporiadanie darovacou zmluvou na deti správne. Na otázku, či bol na stretnutí pri delení firmy započítaný dlh aj z autodopravy uviedla, áno, to aj žalobca sám kričal dopredu, že mu neuzná viac korún, len z hodnoty auta.

14. Na pojednávaniach súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že aj naďalej trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. V odvolacom konaní žalované poukázali na existenciu ďalšieho majetku na strane intervenienta, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku žalobcu. Pre úspešnosť odporovacej žaloby postačuje aj skutočnosť, že úkony dlžníka hoc len aj čiastočne znemožňujú uspokojenie pohľadávky, to znamená nemusí ísť o znemožnenie alebo vylúčenie uspokojenia v celom rozsahu, je potrebné preukazovať to, či je možné zo súčasného majetku v celom rozsahu uspokojiť pohľadávku tak, ako táto je judikovaná v súčasnosti, v akej výške sa táto pohľadávka nachádza a existuje. Na všetkých nehnuteľnostiach vo vlastníctve intervenienta je vedené exekučné záložne právo. Zo správy o stave exekúcie od súdneho exekútora JUDr. T. zo dňa 22.6.2020 vyplýva, že pohľadávka nie je vymožiteľná. Ku dnešnému dňu (t. j. k 03.07.2020- pozn. súdu) je výška vymáhanej

sumy 119.876,63 eur a ku dňu 23.07.2021 výška 125.000,- eur. Na plnenie exekúcie sú realizované len mesačné zrážky zo mzdy žalovaného vo výške cca 40,- eur. Podľa stanoviska exekútora hodnota nehnuteľností, na ktorej je zriadené exekučné právo môže dosiahnuť celkový výťažok pri predaji cca 12.000,- eur, pričom pohľadávka stále rastie. Podľa znaleckých posudkov žalovaných sa znalecká hodnota nehnuteľnosti pohybuje v sume 24.500,- eur, avšak o poľnohospodársku pôdu nie je veľký záujem. Je pritom veľký rozdiel medzi znaleckou hodnotou a skutočnou hodnotou nehnuteľnosti. V rámci žaloby o odporovateľnosť právnych úkonov je potrebné vychádzať z reálnej možnosti uspokojenia žalobcu, nie z nejakých znaleckých hodnôt. Z majetku patriaceho do vlastníctva intervenienta je podľa priebežných informácií poskytnutých exekútorom možné uspokojiť pohľadávku iba v minimálnej výške. Časť vymoženej sumy bude ešte poukázaná ako trovy súdneho exekútora, teda nie je možné rátať s tým, že aj keby došlo k predaju nehnuteľnosti za sumu stanovenú v znaleckom posudku, táto bude použitá v celom rozsahu na uspokojenie žalobcu. Nesúhlasil s prerušením konania, nakoľko podanie návrhu na obnovu konania nie je dostatočným dôvodom na prerušenie konania, keďže k obnove doposiaľ nedošlo, a preto nie je žiaden dôvod spochybňovať právoplatné súdne rozhodnutie. K znaleckému posudku č. 50/2015, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní vedenom v trestnej veci prečinu zavineného úpadku voči spoločnosti NABYT, s. r. o. uviedol, že znalecký posudok nemôže založiť vymáhateľnosť pohľadávky, z predmetného znaleckého posudku nevyplýva žiaden nárok intervenienta ani vo vzťahu k žalobcovi ani k spoločnosti NABYT, s. r. o. Suma 87.000,- eur je podľa neho účelovo vytrhnutá z kontextu znaleckého posudku a nemohla vyvolať u intervenienta akýkoľvek predpoklad jeho nároku, z ktorého by bolo možné uspokojiť žalobcu. Ukrátenie veriteľa sa skúma k momentu vynesenia rozsudku, nie momentu uskutočnenia úkonu. To znamená k súčasnému stavu, keby dnes došlo k vyneseniu rozsudku je zrejmé, že súčasný majetok, ktorý bol zistený exekútorom a ktorý navyše exekútor ohodnotil na oveľa nižšiu sumu ako je ohodnotená znaleckým posudkom nepredstavuje ani šestinú výšky súčasnej pohľadávky.

15. Žalobca pri svojom výsluchu na otázku intervenienta, kde je jeho majetok v sume 150.000,- eur, ktorý prevzal dňa 26.01.2012, teda aj pohľadávka v sume 85.100,72 eur uviedol, že táto suma bola umelo vytvorená, umelo navýšená, prevedenie majetku z fyzickej osoby na právnickú osobu bolo už od začiatku pochybné, lebo na strane konateľa bol ako fyzická osoba majiteľ, na strane konateľa bol zase intervenient ako konateľ Nabytu, čiže všetky pochybné transakcie, čo U.. F. tam vykonával a umelo si vytvoril. Všetko sa ukončilo riadne, bol tam aj vyšetrovací spis, ukončilo sa to podľa daňových zákonov, takže nevznikli vyššie straty v Nabyte ako boli. Na otázku, kde je majetok intervenienta, ktorý ostal po jeho zatknutí uviedol, že táto pohľadávka zďaleka nebola vo výške 150.000,- eur, žeby nevznikli ďalšie straty, previedli si spoločnosť na svoju manželku, kde zobrali všetok tovar, ktorý bol predajný a to, čo bolo nepredajné po záruke nechali tam, aby sa neplatili nájomy, ďalšie náklady nevznikli, tak sa to všetko v súlade s daňovým zákonom rozpredalo, je to všetko v účtovníctve, bolo na to aj trestné oznámenie, čo skúmali a všetko bolo v súlade so zákonom. Na otázku, či má vedomosť o tom, aký majetok intervenienta a jeho firmy prevzal dňa 26.01.2012 uviedol, že to bola údajná pohľadávka, ktorá sa nezakladala na reálnej sume. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či sa zúčastňoval na pojednávaní súdu sp. zn. 2C/57/2012 uviedol, že áno a či sa tohto konania zúčastňovali aj žalované 2/ a 3/ uviedol, že nie, zúčastňovali sa len tohto konania.

16. V záverečnej reči zotrval na všetkých svojich doterajších písomných a ústnych vyjadreniach v tomto spore s tým, že podľa neho boli splnené všetky materiálne aj formálne predpoklady pre vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu, ktorými intervenient previedol majetok na žalované. Vymáhateľná pohľadávka je judikovaná rozhodnutím Okresného súdu Kežmarok, je právoplatná, exekučne vymáhaná, avšak bez akéhokoľvek relevantného výsledku. Zo správy exekútora, ktorý ako jediný štátom poverený orgán je oprávnený preskúmať kompletne majetkové pomery povinnej osoby a má nato všetky zákonom prípustné predpoklady a nástroje, bolo jednoznačne preukázané, že táto pohľadávka nie je vymožitelná zo žiadneho iného majetku, ktorým by intervenient disponoval. Nakoľko došlo ku bezodplatnému prevodu majetku, nie je možné ani argumentovať na strane žalovaných tým, že došlo k zmene formy majetku na strane intervenienta, nakoľko majetok bol prevedený bezodplatne, je jednoznačne známy a preukázaný úmysel ukrátiť žalobcu v tomto konaní, kde však v prípade ak prechádza alebo je prevedený majetok na blízke osoby, ten úmysel sa ani nepreukazuje, pretože ten úmysel sa predpokladá a preukazuje sa, či došlo ku skutočnému ukráteniu a toto preukázané bolo. A na strane blízkych osôb, by malo dokazovanie smerovať k preukázaniu toho, že pri vynaložení všetkej možnej a prípustnej starostlivosti, nemohli vedieť o takomto úmysle alebo o takomto konaní na strane intervenienta. Svedkyňa P. F. a zároveň aj žalovaná 1/ boli účastníkmi toho súdneho konania, vedeli o

skutočnosti, že existuje aj priamo súdom uplatnená pohľadávka voči pánovi F.. Pani F. jednoznačne uviedla, že to brali ako veľkú krivdu v rámci rodiny, že nesúhlasila s takýmto postupom, že vedeli o súdnom konaní celá rodina. Je nepodstatné, či dcéry boli alebo neboli prítomné na samotnom pojednávaní, z výpovedi pani P. F. jednoznačne vyplynulo, že túto otázku riešili ako celá rodina, zároveň aj so žalovanými 2/ a 3/. Pokiaľ pani P. F.Ž. ako svedkyňa uvádzala, že žalované sa jej pýtali, či existujú nejaké záväzky, tak že objektívne v prvom rade nie je pani P. F. subjektom alebo orgánom, ktorý by o takýchto skutočnostiach mal poskytnúť nejaké relevantné informácie vo vzťahu ku blízkym osobám. Za druhé pani P. F. bola priamo účastníčkou, resp. svedkyňou v rámci konania, ale aj priamo žalovaná 1/ bola svedkyňou v konaní, kde sa táto pohľadávka uplatňovala. Tvrdenie o tom, že pani P. F. oznámila, že takéto pohľadávky nie sú, aby stačilo súdu na preukázanie všetkej náležitej starostlivosti vedomosti, či existuje alebo neexistuje nejaká iná pohľadávka, považoval absolútne za irelevantné za nepreukazné a nesúladne so zákonom, ani spôsobom preukazovania takejto vedomosti. Preto podľa neho nebola zachovaná náležitá starostlivosť na strane blízkych osôb, neboli vykonané základné elementárne úkony, ktorými by sa mohli oboznámiť s existenciou takého dlhu, naopak, aj z výpovede P. F., ale aj z celého dokazovania vyplýva, že celá rodina vrátane žalovanej 1/ a vrátane žalovanej 2/ a 3/, mali vedomosť o existencii rôznych dlhov medzi intervenientom a medzi žalobcom a konkrétne o existencii súdneho konania o pohľadávke, ktorá v konečnom dôsledku je aj podnetom na toto konanie, taktiež všetky strany vedeli. Navrhol preto žalobe vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100%.

17. Žalované na pojednávaní súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvali na všetkých písomných vyjadreniach. Predložili súdu znalecký posudok č. 50/2015, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní v trestnej veci prečinu zavineneho úpadku voči spoločnosti NABYT, s.r.o. a ktorý podľa nich preukazuje, že v čase darovania U. F. disponoval vymáhateľnou pohľadávkou voči spoločnosti NABYT s.r.o. vo výške 85.100,72 eur. Uvedená skutočnosť vylučuje akýkoľvek úmysel pána F. ukrátiť svojho veriteľa darovaním nehnuteľnosti. K darovaniu došlo z objektívnych a legitímnych dôvodov. Hodnota pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve pána F., ktoré sú určené znaleckým posudkom, nepredstavujú reálnu hodnotu týchto pozemkov, nakoľko všeobecná hodnota pozemkov určená znaleckým posudkom slúži len ako vodítko pre exekútora pri určení najnižšieho podania v dražbe a teda reálne do dnešného dňa žalobca nemôže preukázať, akú hodnotu tieto pozemky v skutočnosti majú a teda v akej výške budú v končenom dôsledku v dražbe speňažené. Je však potrebné zdôrazniť, že zo znaleckého posudku vyplýva existencia vymáhateľnej pohľadávky v čase darovania nehnuteľností, pričom súdny znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z legitímnych účtovných dokladov. Z knihy záväzkov jednoznačne vyplýva, že U. F. mal v roku 2013 vymáhateľnú pohľadávku a vyplýva z nej aj kedy došlo k premlčaniu uvedenej pohľadávky, pričom U. F. nemohol predpokladať, že táto pohľadávka nebude uhradená. Na ďalšom pojednávaní uviedli, že súdny exekútor absolútne nie je osobou, ktorá je oprávnená vyjadrovať sa k hodnotám nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o stav pohľadávky uvedený žalobcom k dnešnému dňu (t. j. k 23.07.2021- pozn. súdu) a stav pohľadávky ku dňu, keď malo dôjsť k prevodu nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania, tak ako úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, tak aj vedomosť druhej strany sa predsa preukazuje k stavu, keď došlo k prevodu nehnuteľnosti a v tom čase bola hodnota pohľadávky podstatne nižšia ako je k dnešnému dňu a nie je možné úmysel dlžníka a ani vedomosť druhej strany vzťahovať ku hodnote, ktorá je dnes. V záverečnej reči zdôraznili, že existencia pohľadávky je len jednou, nie však jedinou podmienkou úspešného uplatnenia žaloby o neúčinnosti právneho úkonu. Ďalšou podmienkou je úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa a potom vedomosť žalovaných o tomto úmysle. Síce sa takýto úmysel blízkych osôb predpokladá, avšak ide o vyvrátenú zákonnú domnienku, ktorá neplatí, ak druhá osoba nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel ukrátiť veriteľa. V konaní nebolo preukázané, že žalované ani pri vynaložení všetkého úsilia mohli vedieť o existencii pohľadávok. To, že sa pýtali práve pani P. F. má svoje opodstatnenie, pretože v spoločnosti Nabyt, s. r. o. a predtým u pána F. ako fyzickej osoby- živnostníka bola zamestnaná ako účtovníčka. Takže bola na takej pozícii, že práve ona mohla mať vedomosť o tom, aké sú pohľadávky a záväzky. Sám žalobca uviedol, že žalované A. a T. F. sa nezúčastňovali pojednávaní o úhrade sumy 51.000,-eur, to znamená o tomto súdnom spore nemali vedomosť ani zo strany súdu, ani zo strany svojej babky. Zotrvali na prerušení konania a zároveň navrhli, aby bolo vo veci samej rozhodnuté až po právoplatnosti rozhodnutia o obnove konania.

18. Žalovaná 1/ v záverečnej reči zdôraznila, že je polovičnou majiteľkou domu, čo vyplýva aj zo stavebného a kolaudačného rozhodnutia a ako uviedla už jej dcéra, manžel v čase prepisu nemal dlhy, čo môže povedať, pretože pracovala vo firme Nabyt, s. r. o. a vlastnil prosperujúcu firmu a po manželovom uzavretí vykonávala potrebné úkony na vedenie prevádzky a robila by to aj do dnes, ak by žalobca

26.1.2012 nezrušil prevádzku a nevystažoval všetok tovar, čím v uvedený deň podala trestné oznámenie v X. W. na políciu, a tak sa snažila chrániť manželov majetok.

19. Žalovaná 2/ na pojednávaní súdu uviedla, že predpokladá, že žalobca si je vedomý všetkých podvodov a klamstiev, ktoré ich priviedli až pred súd, nie len otca, ale aj ich. Všetci dobre vedia, akým majetkom žalobca disponuje a že kvôli sume 51.000,- eur to nerobí. Jeho jediným úmyslom je podľa jej názoru pomstiť sa otcovi, a to takým spôsobom, že ich chce pripraviť o strechu nad hlavou. K domu uviedla, že patrí im, doopatrovali prababku a splnili teda vecné bremeno. V čase prepisu domu otec nemal žiadne dlhy a disponoval majetkom, ktorý rozpredal sám žalobca a teda nemali dôvod mať pochybnosti, či otec má alebo nemá dlhy. Vedeli, že má firmu. Otec celý život podnikal čestne. K tej čestnosti viedol celý život aj ich a hoci nemali to, čo dcéry pána žalobcu, jej sesternice, ďakuje svojmu otcovi za charakter, ktorý do nich vštepoval, ktorý žalobcovi chýba a chcela by súd poprosiť, aby videl krivý úmysel žalobcu a rozhodol spravodlivo. V záverečnej reči zotrvala na tom, že nemali vedomosť o otcových dlhoch, na pojednávaniach sa nezúčastňovali, tie dlhy neexistujú. Vie, že to bolo súdom odsúhlasené a že tých 51.000,- eur bolo právoplatne rozhodnuté, že je dlžný, ale zopakovala, že pán W. to všetko robí z pomsty. Chce ich pripraviť o strechu nad hlavou.

20. Žalovaná 3/ v záverečnej reči uviedla, že vie, ako otec poctivo robil, pracovala vo firme U. F., aj vo firme Nabyt, s. r. o., tovar tam bol predajný, nič nebolo po záruke, ani nemohlo byť. Ako spomínal otec vo svojom vyjadrení, žalobca sa uspokojil jeho majetkom z firmy Nabyt, videla to a bola svedkom všetkého. K domu uviedla, že prababka P. T. dala vecné bremeno na dom doopatrovaním, o ktorom vedel aj žalobca aj jeho manželka T. W., ktorí ich každodenne navštevovali a videli, ako sa starajú o babku. Boli si vedomí toho, ako ju doopatrovala, babka nebola chodiaca, mali s ňou riadnu robotu, a preto má plné právo byť polovičnou majiteľkou domu. Otec to urobil len kvôli tomu, lebo si to zaslúžili.

21. Na pojednávaní súdu intervenient zotrval na všetkých predložených dôkazoch, ktoré podľa neho ohraničujú vznik a zánik povinnosti, t. j. reálnu existenciu pohľadávky- vklad na účet 51.000,- eur - prvýkrát uplatnený, započítaný, podpísaný a potvrdený uznesením č. k. 9C/159/2016-232. Druhýkrát rozsudkom sp. zn. 2C/57/2012, ktorý predstavuje reálnu existenciu, to je právoplatnosťou ku dňu 25.4.2014 - v tomto spore bol druhýkrát uplatnený vklad na účet. Jedným vkladom boli zrealizované dva právne rozdielne skutkové deje na podklade skutočnosti, prvýkrát vklad vo výške 51 tisíc započítaný v dohode zo dňa 14.8.2011, už tu znížený o 10.000,- eur. Teda započítaných bolo zvyšných 41.000,- eur v celkovej sume 90.000,- eur podpísaný oboma stranami ako zmluva o pôžičke so splatnosťou do 5 rokov dňa 17.8.2016 medzi majiteľmi a konateľmi NABYT, s.r.o.. Išlo o jeho dobromyseľnosť vypredať podiel do 5 rokov, aby neutrpel ujmu okamžitým výpredajom, či neprepísaním 50% podielu firmy. Zrušením prevádzky a rozpredaním tovaru sa žalobca sám poškodil a napriek tomu podal žalobu o vrátení pôžičky 90.000,- eur a súd uznesením č. k. 9C/159/2016-232 po jeho dôvodnom odpore konanie zastavil. Táto skutočnosť preukazuje reálnu neexistenciu dlhu v čase podpisu zmluvy. Druhý právny skutkový dej predstavuje vklad na účet 51.000,- eur preukázaný výzvou na vrátenie pôžičky zo dňa 5.12.2011, potvrdený rozsudkom tunajšieho súdu 2C/57/2012 a rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 12Co/94/2013-179 zo dňa 18.2.2014, právoplatným dňa 25.4.2014. To je teda reálny vznik dlhu, opakovaného, už raz započítaného vkladu na účet 51.000,- eur, v dohode na 90.000,- eur. Teda v žiadnom obchode sa neplatí dvakrát za prevzatý tovar, jedine podvodom a teda je to ten dátum 25.4.2014 reálny vznik dlhu, ktorý žalobca preukazuje. Keďže nebol predvolaný ako svedok, súd sa zaoberal iba tým, čo vedeli žalované. To znamená vedomosti, na základe ktorých bola darovacia zmluva uskutočnená. Čestne prehlásil k predmetu darovacej zmluvy, že bol správcom spoločného majetku, ktorý po svojom zatknutí a odsúdení upravil darovacou zmluvou na podklade jeho vedomosti spravodlivo. V danom prípade sa podľa neho nejedná o prospech, ale o usporiadanie vzťahov na podklade skutočností a to tých, že stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie preukazujú 50 % podiel O. F. na danej nehnuteľnosti, ktorý bol darovacou zmluvou upravený, čo nemožno hodnotiť, že došlo k zmenšeniu jeho majetku. Taktiež aj v prípade obdarovania 1/4 T. F. a 1 A. F. sa nejedná o ich prospech, ale usporiadanie vzťahov v rodine na podklade skutočností a to tých, že výstavba domu ich ukracovala o lepšie životné podmienky, to zn., že obdarovaním boli odškodnené, nehovoriac o tom, že svojou prácou sa podieľali a podieľajú na údržbe nehnuteľnosti, bez ktorej by daná nehnuteľnosť stratila hodnotu. Ako najdôležitejšia, ničím nezaplátateľná skutočnosť o ich práve je starostlivosť a láska ako záväzok viažuci sa na túto nehnuteľnosť. Nehnuteľnosť ako jeho dar od P. T. bola zaťažená bremenom doopatrovania v starobe, čo splnili práve obdarované, o čom môže podať svedectvo aj samotný žalobca U. W., ktorý bol toho svedkom, pretože veľmi dobre vedel a poznal ich pomery v rodine, čo preukazuje jeho zvrátenosť, akým

spôsobom chce okradnúť manželku, dcéru A. a jeho krstnú dcéru T., ktoré majú najväčšiu zásluhu na splnení daného záväzku. Pozemky v hodnote 20.000,- eur sú jeho. Nikdy nijaké dlhy nemal, a preto je neprijateľné, aby súd zaťažil žalované morálne neprijateľným bremenom preukázania pochybnosťou ľudskej dôstojnosti a dôvery dotazovaním sa, či nemal niekde dlhy. Vyjadrenie U. W. zo dňa 6.8.2018 je prejavom hlbokého morálneho úpadku, nezakladajúce povinnosť. Sám U. W. zamlčal, že svojvoľným predčasným zrušením prevádzky a prevzatím jeho tovaru a majetku dňa 26.1.2012 úmyselne zmaril uspokojenie veriteľa U. F. a v konečnom dôsledku vyplatenie záväzku veriteľa U. F. voči U. W. z prvej dohody o delení firmy. Z uznesenia týkajúceho sa zastavenia trestného konania úpadku firmy Nabyt, s. r. o. zo dňa 20.01.2016 vyplýva, že v čase podpisu zmluvy existovala jeho pohľadávka. Z účtovného denníka z 30.12.2013 vyplýva, že jeho pohľadávku vo výške 85.100,72 eur použil žalobca na vykrytie straty, ktorú spôsobil, ako jeho premlčaný záväzok.

22. V záverečnej reči poukázal na to, že vykonaným dokazovaním a z dôkazov, ktoré zaslal súdu 10.08.2020 je zrejmé, že sa jedná o urovnanie majetku medzi konateľmi U. F. a U. W., kde veriteľ je U. F., pričom je potrebné zdôrazniť okolnosti, ktoré nastali po jeho zatknutí, a to prevzatie majetku a tovaru firmy Nabyt s.r.o. 26.1.2012 U. W., teda aj jeho majetku. Žalobca zamlčal tento majetok v súdnom konaní, že má plnú dispozíciu s jeho majetkom, neupovedomil súd, že má túto dispozíciu s jeho majetkom ani v konaní 2C/57/2012 a takisto zamlčal tento majetok súdu v návrhu na vykonanie exekúcie. Zamlčal prevzaté uznesenie z 30.5.2014 o zastavení trestného stíhania, majetok firmy v čase, keď už nebol konateľom. Tieto skutočnosti dokazujú, že U. W. ako konateľ firmy Nabyt s.r.o. mal na vyplatenie jeho pohľadávky po jeho zatknutí. Týmto majetkom U. F., s ktorým disponuje žalobca a ktorý zamlčal pred súdom nie je znížený už základ pohľadávky a ani exekvovaná suma, čoho dôkazom je samotná správa exekútora, že nie je to tam zahrnuté. Preto neexistuje objektívny dôvod pre určenie neplatnosti právneho úkonu darovacej zmluvy, z dôvodu existencie žalobcom zamlčaného majetku U. F., a teda neexistujúceho úmyslu U. F. ukrátiť žalobcu. Čo sa týka záveru v prospech žalovaných: U. W. prisvojenie majetku U. F. dňa 26.1.2012 a zamlčanie tejto podstatnej skutočnosti pred súdom, preukazuje žalobcov úmysel preniesť svoju zodpovednosť za vlastné uspokojenie na povinnosť žalovaných. Manželka, ktorá v jeho neprítomnosti po jeho zatknutí ho zastupovala a viedla firmu, sama podala trestné oznámenie, ktoré preukazuje uznesenie ORP 114/SA-KK-2012 zo dňa 23.02.2012 pre krádež jeho majetku zo dňa 26.01.2012 U. W.. Podľa neho žalované vynaložili náležitú starostlivosť na ochranu jeho majetku vo výške cca 150.000,- eur, ktorým bolo možné vyplatiť požadované sumy. Na základe toho vznikala aj dohoda o delení firmy, ktorú potvrdila P. F.. Táto skutočnosť dokazuje vedomosť žalovaných o jeho ukrátení žalobcom, čo logicky vylučuje § 42a ods. 1, 2, § 116 Občianskeho zákonníka ich vedomosť o mojom úmysle ukrátiť veriteľa, čo dokazujú aj žalovaných výpovede, že nikdy nemal dlhy. S poukazom na § 420 a § 421 Občianskeho zákonníka uviedol, že žalobca porušil právnu povinnosť, keď neplnil voči veriteľovi a prevzal majetok, preto tento majetok nie je nikde zohľadnený ani v exekučnej správe, ani pred súdom, nepriznal, že disponoval s jeho majetkom. Jeho tvrdenie, že veci boli špinavé, poškodené, znehodnotené, staré je irelevantné voči tomuto, lebo konal proti jeho vôli, bez jeho súhlasu. Úkon darovacej zmluvy vykonal na návrh manželky, no len s vedomím o úprave existujúceho vlastníctva, nikdy nikoho neukrátil, čo dokazuje uznesenie ORP-50-VYS-KK-2014 o veriteľoch, kde vyhlasuje a potvrdzuje, že nikdy nemal žiadne vymáhané dlhy. Tieto skutočnosti v čase podpisu darovacej zmluvy mu nemohli obmedziť vlastnícke právo a slobodnú vôľu darovacou zmluvou upraviť vlastnícke práva obdarovaných. Bol svedkom ako sa deti starali, keď museli aj výkaly po babke upratovať. Je smutné, že práve žalobca, ktorý je aj krstným otcom dcéry T. F., také niečo urobí, čo bol pritom, ako sa starali a takým hnusným spôsobom chce ich pripraviť o dom. V tomto konaní je zamlčanie jeho majetku 150.000,- eur, v globále aj jeho aj firmy, je to len jeho majetok, je majiteľ, konateľ a aj veriteľ. Žalobca do tejto firmy nevloží ani jeden cent okrem vkladu 2.500,- eur, takže jediný oprávnený na dispozíciu s majetkom bol on. Zákon je jednoznačne na jeho strane, lebo vždy konal čestne a s čestným úmyslom. Vynesením rozsudku 2C/76/2015-133 zo dňa 14.09.2014 žalobca preukázal úmysel preniesť svoju zodpovednosť za vlastné uspokojenie, kedy sa mohol uspokojiť prevzatým majetkom a túto povinnosť chce preniesť na povinnosť žalovaných. Z tohto dôvodu navrhol, aby súd vo svojom rozhodnutí uložil žalobcovi povinnosť nahradenia morálnej škody každej žalovanej po 20.000,- eur do troch dní po právoplatnosti rozhodnutia. Opodstatnenie tohto návrhu je to, že sa jedná o dom, v ktorom táto rodina pokojne žije. Úmyselne vytvoril psychický nátlak tejto žaloby o ich povinnosti, narušil pokojný život tejto rodiny a vyvolal strach, hrozbu bez domova. K tomuto žiadal, aby súd si vyžiadal včerajší telefonát z ÚVTOS, ktorý mal na číslo XXX/XXXXXXXX, ktorý opodstatňuje, v akom strachu žijú.

23. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, písomnými podaniami, prednesmi strán sporu a intervenienta, uznesením Krajského súdu Prešov v tomto spore, spisom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2C/57/2012 a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

24. Žalobca podanou žalobou žiada, aby súd určil neúčinnosť darovacej zmluvy uzavretej medzi intervenientom ako darcom a žalovanými 1/, 2/ a 3/ ako obdarovanými dňa 01.03.2013, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti vo vlastníctve intervenienta zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. Q. a ktorej vklad bol povolený Správou katastra Kežmarok pod V XXX/XX-XX/XX. Dôvodom podania žaloby je skutočnosť, že len dva mesiace pred vyhlásením rozsudku vo veci samej v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 2C/57/2012, v ktorom bol žalobca v celom rozsahu úspešný a žalovaný U. F. bol zaviazaný uhradiť mu sumu 51.000,- eur s príslušenstvom, došlo k prevodu nehnuteľností na osoby blízke (manželku a dcéry) podľa žalobcu s tým úmyslom, aby sa U. F. vyhol splneniu svojich záväzkov voči nemu ako jeho veriteľovi v úmysle ukrátiť ho ako veriteľa.

25. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. Q. podľa stavu k 15.09.2012 vyplýva, že U. F., nar. XX.XX.XXXX bol výlučným vlastníkom nehnuteľností, a to rodinného domu súp. č. XX, postaveného na parcele C KN č. XXX- zastavané plochy a nádvoria, pozemku parcely registra C KN č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 554 m², pozemku parcely registra C KN č. XXX záhrady o výmere 978 m², pozemku parcely registra E KN č. XXX/X- trvalé trávne porasty o výmere 2256 m², pozemku parcely registra E KN č. XXX/X- trvalé trávne porasty o výmere 2236 m² a pozemku parcely registra E KN č. XXX/X- trvalé trávne porasty o výmere 2191 m². Zároveň v časti ťarchy bolo zriadené vecné bremeno v prospech T. P., H.. X. (XX.XX.XXXX) pod R V XXXX/XX-X/XX. Podľa stavu k 23.03.2013 bola na predmetnom liste vlastníctva vyznačená plomba na základe V XXX/XXXX. Podľa aktuálneho stavu sú nehnuteľnosti, a to rodinný dom súp. č. XX, postavený na parcele C KN č. XXX- zastavané plochy a nádvoria, pozemok parcely registra C KN č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 554 m² a pozemok parcely registra C KN č. XXX záhrady o výmere 978 m² v podielovom spoluvlastníctve O. F. v podiele 1 k celku, T. F. v podiele 1 k celku a A. F. v podiele 1 k celku s titulom nadobudnutia darovacia zmluva V XXX/XX-XX/XX. Zároveň v časti ťarchy je uvedené Zmluva o zriadení vecného bremena, ktorá spočíva v práve U. F., nar. XX.XX.XXXX doživotne bývať a užívať rodinný dom súp. č. XX, postavený na parcele CKN č. XXX, zast. pl. o výmere 554- podľa V XXX/XX-XX/XX.

26. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. Q. sa na základe darovacej zmluvy stala O. F. výlučnou vlastníčkou pozemku parcely registra E KN č. XXX/X- trvalé trávne porasty o výmere 2256 m²; podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. Q. sa T. F. stala výlučnou vlastníčkou pozemku parcely registra E KN č. XXX/X- trvalé trávne porasty o výmere 2236 m² a podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. Q. sa A. F. stala výlučnou vlastníčkou pozemku parcely registra E KN č. XXX/X- trvalé trávne porasty o výmere 2192 m².

27. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2C/57/2012 zo dňa 26.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 12Co/94/2013-179 zo dňa 18.02.2014, právoplatným dňa 09.04.2014 a vykonateľným dňa 10.05.2014 súd zaviazal žalovaného U. F. zaplatiť žalobcovi G.. U. W. sumu 51.000,- eur s 9 % úrokom z omeškania od 30.06.2010 do zaplatenia spolu s trovami konania titulom pôžičky na zaplatenie dane.

28. Rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 6To/53/2012-629 zo dňa 30.01.2013 súd uložil obžalovanému U. F., ktorého okresný súd uznal vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil voči G.. U. W. trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov.

29. Darovacou zmluvou na čl. 124 spisu mal súd preukázané, že darca U. F. ako výlučný vlastník nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. Q. daroval obdarovaným O. F., T. F. a A. F. do podielového spoluvlastníctva rodinný dom súp. č. XX, postavený na parcele C KN č. XXX- zastavané plochy a nádvoria, pozemok parcely registra C KN č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 554 m² a pozemok parcely registra C KN č. XXX záhrady o výmere 978 m², a to O. F. v podiele 1, T. F. v podiele 1 a A. F. v podiele 1. Ďalej im darovacou zmluvou daroval pozemok parcely registra E KN č. XXX/X- trvalé trávne porasty o výmere 2256 m² do výlučného vlastníctva O. F., pozemok parcely registra

E KN č. XXX/X- trvalé trávne porasty o výmere 2236 m2 do výlučného vlastníctva T. F. a pozemok parcely registra E KN č. XXX/X- trvalé trávne porasty o výmere 2192 m2 do výlučného vlastníctva A. F.. Okrem toho sa strany v čl. V. darovacej zmluvy dohodli na zriadení vecného bremena in personam na rodinnom dome súp. č. XX v prospech darcu doživotne byvať a užívať túto nehnuteľnosť. Zmluva bola dňa 19.02.2013 podpísaná obdarovanými vo Q. a dňa 01.03.2013 darcom v O.. Rozhodnutím Správy katastra Kežmarok zo dňa 03.04.2013 bol pod číslom vkladu V XXX/XX povolený vklad vlastníckeho práva a vecného bremena v súlade s darovacou zmluvou. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.04.2013, čím nastali aj právne účinky vkladu.

30. Z dokladov predložených žalovanými týkajúcich sa opravy rodinného domu mal súd preukázať, že dňa 02.05.2013 bola poisťovňou Kooperatíva, Vienna Insurance Group vydaná poisťka číslo X XXX XXX XXX, Poistenie „Bezstarostný domov“ ako potvrdenie o uzavretí poisťnej zmluvy na rodinný dom s poisťníkom O. F., na zákalde ktorej došlo k zmene poisťníka, keďže podľa poisťnej zmluvy zo dňa 01.06.2010 bol predchádzajúcim poisťníkom U. F.. Dňa 05.11.2013 vznikla a bola hlásená poisťná udalosť v rodinnom dome- v dôsledku silného lejaku a silného vetra došlo cez strechu k zatečeniu do rodinného domu, ktorá podľa Oznámenia o poisťnom plnení zo dňa 14.11.2013 bola riešená prostredníctvom predmetného poistenia. Z kupónu na uvedenie teplovodného kotla Verner do prevádzky vyplýva, že dňa 23.10.2014 bol spustený kotol Verner do prevádzky (nevyplyva však, čo tomu predchádzalo, či porucha kotla alebo niečo iné). Z ohlásenia drobnej stavby obci Q. zo dňa 24.01.2014 a z odpovede obce Q. zo dňa 28.01.2014, z priloženej cenovej ponuky, náčrtov a pokladničných dokladov vyplýva, že žalované realizovali na rodinnom dome prestavbu strechy o rozsahu 330 m2, voči ktorej obec Q. ako príslušný stavebný úrad nemala námietky.

31. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Prešov vložka číslo: 21298/P, Oddiel: Sro mal súd preukázať, že dňa 25.02.2009 bola do obchodného registra zapísaná spoločnosť NABYT, s. r. o., IČO: 44 640 196, so sídlom XXX XX Q. XX, ktorej spoločníkmi, každý s vkladom 2.500,- eur a konateľmi od jej založenia boli U. F. a G.. U. W.. Z výpisu zo živnostenského registra číslo 703-3074 vyplýva, že U. F. ako podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania ku dňu 31.03.2009.

32. Z listov vlastníctva predložených žalovanými na čl. 163-176 spisu vyplýva, že v k. ú. Q. vlastní U. F. nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX (parcely registra E KN č. XXX- zastavané plochy a nádvoria o výmere 714 m2, parcela registra E KN č. XXX- trvalé trávne porasty o výmere 156 m2, parcela registra E KN č. XXX - ostatné plochy o výmere 160m2 v podiele 29153/493072), na liste vlastníctva č. XXX (parcely registra C KN č. XXXX- lesné pozemky o výmere 55774 m2 v podiele 15579/56774), na liste vlastníctva č. XXX (parcely registra C KN č. XXXX- lesné pozemky o výmere 615 m2, parcela registra C KN č. XXXX- lesné pozemky o výmere 2021 m2 v podiele 1274/2636 a 1362/2636), na liste vlastníctva č. XXX (parcely registra C KN č. XXXX- orná pôda o výmere 601 m2, parcela registra C KN č. XXXX- trvalé trávne porasty o výmere 8386 m2, parcela registra C KN č. XXXX- lesné pozemky o výmere 2592 m2, parcela registra C KN č. XXXX- trvalé trávne porasty o výmere 12598 m2, parcela registra C KN č. XXXX- orná pôda o výmere 510 m2 a parcela registra C KN č. XXXX- trvalé trávne porasty o výmere 5350m2 v podiele 1/1), na liste vlastníctva č. XXX (parcely registra C KN č. XXXX- orná pôda o výmere 6776 m2 v podiele 567/6775 a 6208/6775); v k. ú. X. Q. vlastní nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX (parcely registra C KN č. XXXX- orná pôda o výmere 2930 m2 v podiele 1/1) a v k. ú. Ž. nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX (parcely registra C KN č. XXXX- orná pôda o výmere 2424 m2, parcela registra C KN č. XXXX- orná pôda o výmere 2761 m2, parcela registra C KN č. XXXX- orná pôda o výmere 3124 m2, parcela registra C KN č. XXXX- orná pôda o výmere 4048 m2 a parcela registra C KN č. XXXX- trvalé trávne porasty o výmere 1850 m2). Na všetkých týchto nehnuteľnostiach je v súčasnosti v časti ťarchy zapísaný exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva súdnym exekútorom JUDr. U. T..

33. Realitná kancelária RE/MAX Inori vo vyjadrení zo dňa 07.11.2017 k trhovej cene nehnuteľností, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy (parcely registra KN C) uviedla, že ich cena sa pohybuje na úrovni cca od 100.000,- eur do 120.000,- eur. Zo znaleckého posudku č. 14/2018 znalca G.. F. L. predloženého žalovanými vyplýva, že všeobecná hodnota oceňovanej pôdy spoluvlastníckeho podielu U. F. (LV č. XXX, k. ú. Ž., LV č. XXXX, k. ú. X. Q., LV č. XXX, XXX, XXX, XXX Y. XXX, k. ú. Q.) je 24.500,- eur; zo znaleckého posudku č. 4/2018 G.. U.A. P. vyplýva, že všeobecná hodnota lesného majetku je 35.000,-

eur a zo znaleckého posudku č. 126/2018 znalca G.. U. N. vyplýva, že všeobecná hodnota pozemkov parcely E KN č. XXX, XXX a XXX v k. ú. Q. je 5.600,- eur.

34. Z faktúry č. 09035 mal súd preukázané, že U. F. ako dodávateľ dodal spoločnosti NABYT, s. r. o. tovar v hodnote 306 885,41 eur a podľa faktúry č. 09034 tovar v hodnote 34 737,29 eur. Faktúry boli vyhotovené dňa 31.03.2009 a splatné dňa 10.04.2009. Z inventarizačného zápisu ku dňu 31.12.2012 z časti 321 001 Dodávateľa- po splatnosti vyplýva, že U. F. mal po lehote splatnosti pohľadávku voči spoločnosti NABYT, s. r. o. vo výške 85.100,72 eur. Z knihy záväzkov spoločnosti NABYT, s. r. o. so stavom k 01.02.2018 vyplýva ako neuhradená pohľadávka voči F. U. s dátumom splatnosti 10.04.2009 vo výške 85.100,72 eur. V daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie od 01.01.2012 do 31.12.2012 je suma 85.100,72 eur uvedená v časti ostatné položky zvyšujúce r. 100, neuvedené v r. 110 až 170. Zo znaleckého posudku č. 50/2015 znalca G.. D. v trestnej veci prečinu zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c), ods. 3 Trestného zákona voči zodpovednej osobe za spoločnosť NABYT, s. r. o., Q. XX, XXX XX O. vyplýva, že U. F. mal faktúru č. 9035 vo výške 306.885,41 eur splatnú 10.04.2009 podľa účtovníctva vyplatenú za roky 2011-2012 celkom v sume 221.784,69 eur. Zvyšná časť 85.100,72 eur bola účtovne vysporiadaná v spoločnosti NABYT s. r. o. odpisom záväzku, ktorý spoločnosť NABYT s. r. o. považovala za premlčaný v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, kde je štvorročná doba na odpis premlčaného záväzku. Faktúrami na čl. 564, 566- 572 spisu intervenient poukázal na svoj majetok v hodnote 150.698,01 eur, ktorý bol súčasťou podnikania.

35. Obec Q. v potvrdení zo dňa 31.03.2013 na žiadosť žalovanej 1/ uviedla, že neeviduje nijaké poľdžnosti voči U. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XX.

36. Intervenient predložil súdu stavebné povolenie zo dňa 30.08.1991 a kolaudačné rozhodnutie zo dňa 21.06.2000 tákajúce sa „Prestavby a nadstavby rodinného domu v obci Q.“, v ktorom boli ako žiadatelia a navrhovatelia uvedení U. F.Ž. a manželka O., rod. O., bytom Q. XX.

37. Súčasťou podaného odvolania žalovanými a neoddeliteľnou súčasťou výsluchu svedkyne P. F. v tomto spore bolo jej čestné prehlásenie zo dňa 30.01.2018, ktoré sa rozhodla podľa jej vyjadrenia ako kľúčový svedok napísať a predložiť, pretože bola prítomná na veľkej väčšine stretnutí U. F. a G.. U. W. súvisiacich s ich spoločným podnikaním a bola zamestnaná nielen vo firme U. F. od roku 2005 ale do januára 2012 aj vo firme NABYT, s. r. o. V čestnom prehlásení uviedla, že ich spoločné podnikanie malo dlhé trvanie - začalo stánkovým predajom na kúpalisku Q., potom tiež v Autodoprave, vo firme U. F. a nakoniec vo firme Nabyt s.r.o., kde ich spoločné podnikanie skončilo. Podľa nej G.. U. W. bol vo firme U. F. tichým spoločníkom, hoci medzi nimi nebola uzavretá zmluva o tichom spoločenstve, nakoľko šlo o blízkych príbuzných. Od roku 2005 bola zamestnaná vo firme U. F. a neskôr aj vo firme Nabyt s.r.o. ako skladová účtovníčka. Denne bola prítomná v kancelárii firmy U. F., kde G.. U. W. a U. F. riešili často nákupy G.. U. W. a tiež nákupy manželky a jeho detí, ktoré neplatili, bolo to počas rokov 2006-2008, tieto nákupy pravidelne preberali obaja, pretože o tieto čiastky sa znižoval vklad 110.000,- eur G.. U. W. ako tichého spoločníka. Nákup za toto obdobie činil čiastku 480.900,-SK /16.000,-Eur. Po založení firmy Nabyt s.r.o. nákupy si platili. Okrem toho G.. U. W. riešil aj s U. F. fungovanie predajní, rozhodovali spoločne o účtovných záznamoch, uzávierkach a hodnotách skladov a zisku, počas ktorého G.. U. W. väčšinou hodnotil zisk ako veľmi nízky, nesúhlasil so zvýšením aj tak nízkej mzdy U. F. Ak by G.. U. W. nebol vo firme U. F. tichým spoločníkom, tak sa nezaloží 09.02.2009 firma Nabyt, s.r.o. s konateľmi U. F. a G.. U. W.. U. F. si mohol dať za konateľku manželku O. F., a to neurobil, pretože G.. U. W. bol tichým spoločníkom vo firme U. F., kde vložil 110.000,- eur. Z firmy U. F. a tichého spoločníka G.. U. W. prešiel tovar a autá v hodnote 341.622,70 Eur s DPH FA 09034 a FA09035 zo dňa 31.03.2009 na firmu Nabyt, s.r.o. Z toho titulu vznikli také vysoké odvody Daňovému úradu. A toto riešili spoločne ako sa s tým vysporiadať. G.. U. W. vložil na osobný účet U. F.B. dobrovoľne 51.000,- eur dňa 29.03.2010, lebo firma U. F. ukončila podnikanie 31.03.2009 a daňové priznanie je v nasledujúcom roku. Hneď boli zaplatené Daňovému úradu ako daň zo zisku ich spoločného podnikania za rok 2009. U. F. vložené peniaze nepoužil vo svoj osobný prospech, obidvaja rozhodli o založení firmy Nabyt s.r.o., v ktorej prevodom tovaru a áut vznikol záväzok voči U. F., čo je aj v znaleckom posudku. Ďalšou podstatnou udalosťou bolo stretnutie U. F. a G.. U. W. dňa 14.08.2011 v dome G.. U. W. o vysporiadaní majetku firmy Nabyt s.r.o., kde bola pozvaná ako nestranný a jediný po svedok, ktorý mal dohliadať na rovnocenné rozdelenie tejto firmy, keďže mala najväčší prehľad o skladoch, skladových zásobách, pohľadávkach a záväzkoch celého ich spoločného podnikania. Predajňa v ten deň 14.08.2011 bola zatvorená, zamestnanci čakali pred dverami. Boli tri návrhy, ktoré padli na tomto stretnutí: 1. zrušenie predajne, 2. prevzatie celej

predajne G.. U.. W., 3. prevzatie predajne U.. F.. Dohodli sa, že firmu prevezme U.. F. s manželkou O.. F. s tým, že zistili stav tovaru na sklade, prirátala sa hodnota áut, prirátal sa aj vklad G.. U. W. 51.000,-eur, znížený o sumu 10.000,-Eur / dlh G.. U. W. za auto P./ t. j. 41.000,- eur, všetko bolo zapísané v zázname. Pri tomto jednaní, kde bola svedkom, priznal G.. W. dlh voči U. F. z Autodopravy v čiastke 23.900,-eur len za auto U.. F.. Ostatné peniaze z účtu firmy Autodoprava vybral tak, že sfaľšoval pri výbere peňazí z bankového účtu podpis príjemcu U. F.. Z celého stretnutia sa zachoval prepočet písaný U.. F. o rozdelení majetku firmy a na jeho zadnú stranu vypísal G.. U. W. svoju adresu, rodné číslo a číslo OP, potrebné pre registráciu v Obchodnom registri. Ešte jeden záznam je s prepočtom G.. U. W.. Po trestnom čine U. F. 08.01.2012, tovar prevzal G.. U. W. 26.01.2012 v čiastke 88.353,- eur bez DPH - vysťahoval predajňu a jej zariadenie, zrušil nájomnú zmluvu s Coop Jednota, dal výpovede zamestnancom, je o tom písomný záznam. Zrušil svoje konateľstvo vo firme. Vklad 51.000,- eur poukázaný na osobný účet F. nebola pôžička. Z dôvodu ukončenia podnikania 31.03.2009, bol použitý na podnikateľské účely obidvoch, poukázaný Daňovému úradu v Kežmarku. Žalobca klame a nepriznáva tiché spoločenstvo, avšak jednoznačným dôkazom toho, že tichým spoločníkom naozaj bol, je už iba sama o sebe tá skutočnosť, že U. F. previedol tovar z firmy U. F. na firmu Nabyt s.r.o., kde už ako konateľ figuruje konateľ G.. U. W.. V prípade, že by U. F. chcel zo svojej firmy urobiť s.r.o., nezvolil by si za druhého spoločníka G.. U. W., ale bližšiu osobu - manželku O. F., čo je presvedčivým dôkazom toho, že tichým spoločníkom bol. Ďalšou položkou, ktorá sa odpočítavala z dlhov G.. U. W., bol nákup strojov v roku 2011 na vybavenie Autoservisu S., ktorého konateľom bol aj G.. U. W.. Tovar preberal G.. U. W., avšak faktúry nechal vystaviť na firmu Nabyt s.r.o. v celkovej hodnote okolo cca 90.000,- eur s DPH, ktoré doniesol na zaúčtovanie s peniazmi bez DPH, ale firma Nabyt s.r.o. tieto faktúry platila s DPH cez účet, to znamená, že firma musela doplatiť DPH. Žalobca ako poľahčujúcu okolnosť uviedol, že firma bude mať odpočet DPH a dostane peniaze naspäť. Celá suma, ktorú firma Nabyt s.r.o. musela uhradiť za tieto stroje činila cca 15.000,-eur. To by bolo v poriadku, keby po hádke v auguste 2011 neprišiel G.. U.. W. s vystavenými faktúrami na stroje pre servis a príjmovými dokladmi ako predaj Autoservisu S., ktoré musel U.. F. podpísať s tým, aby si to odpočítal z dlhov. Zas len musel U.. F. 15.000,-eur doplatiť - odpočítať si z dlhov a odvieť DPH za predaj servisu. Z tohto spoločného jednania o rozdelení firmy sa nakoniec dohodli na sume 90.000,-Eur. Dohodli sa, že U. F. pripraví doklady pre registráciu a to: Čestné prehlásenie G.. U. W. o odpredaji firmy Nabyt, s. r. o. v sume 90.000,-eur O. F. splátkami na dobu piatich rokov, do konca roka 2016. Tiež Zmluvu o prevode obchodného podielu na inú osobu a Žiadosť o ukončenie členstva G.. U. W.. Pripravené doklady na zápis do obchodného registra však už na ďalší deň neplatili. G.. U. W. si to rozmyslel a vymyslel ďalší plán, ako U. F. oklamať a obrať ho ešte o nejaké peniaze. Vyhotovil zmluvu o pôžičke v sume 90 000,- eur podľa svojho znenia. U. F. túto v dobrej viere podpísal s úmyslom zachovať dobré vzťahy v rodine. Hneď po podpise tejto zmluvy o pôžičke však už G.. U. W. odmietol podpísať pripravené doklady na zmenu konateľa, ako sa dohodli na stretnutí, ktorého bola svedkom. Z chovania svojho zaťa bola veľmi sklamaná. Takto ich vlastne obidvoch podviedol. Podľa nej G.. U. W. chce z pomsty zničiť rodinu U.. F., pripraviť ho o dom a pokračuje ďalej vďaka jeho znalosti zákonov a najmä vďaka tomu, že vždy donútil U. F. podpísať mu doklady, prípadne našiel spôsob, ako obísť podpis (vklad na účet).Uviedla, že sa nedokáže ďalej pozerieť na tú nespravodlivosť a bezmocnosť človeka, ktorý celý svoj život čestne podnikal, staral sa o rodinu a nikdy nemal úmysel niekoho okradnúť ani oklamať. V závere prehlásila, že všetky informácie, ktoré uviedla v tomto prehlásení sú pravdivé a nie je možné ich spochybníť, nakoľko na seba zreteľne nadväzujú, sú logické a dávajú zmysel, zároveň si je vedomá následkov pre prípad, že by toto čestné prehlásenie nebolo pravdivé.

38. Zo správy súdneho exekútora U.. U. T., Exekútorický úrad O., F. X, O. zo dňa 22.06.2020 o stave exekúcie č. EX 178/14, 3Er/748/2014 vyplýva, že predmetná exekúcie na vymoženie sumy 51.000,- eur s príslušenstvom prebieha od 11.12.2014 a stále trvá. V jej priebehu boli nariadené zrážky zo mzdy povinného a zriadené exekučné záložné právo na nehnuteľnostiach vo vlastníctve povinného. Zrážkami zo mzdy bola vymožená suma vo výške 2.397,81 eur, pričom zostatok sumy predstavuje 119.876,63 eur. Okrem zrážok zo mzdy vo výške cca 40,- eur mesačne je možné uspokojiť pohľadávku oprávneného aj predajom nehnuteľností, pričom ide o nehnuteľnosti s nižším cenovým ohodnotením, čo uviedol aj sám povinný v jednom z podaní, v ktorom uviedol, že celkový výťažok pri ich predaji môže byť v sume cca 12.000,- eur. Doposiaľ nebol zo strany súdneho exekútora vyhotovený znalecký posudok. Uviedol, že v najbližších dňoch pristúpi k úkonom smerujúcim k predaju nehnuteľností vo vlastníctve povinného, avšak podľa neho je možné očakávať, že pôjde o uspokojenie pohľadávky na úrovni cca 10 % vymáhanej sumy.

39. Z pripojeného spisu sp. zn. 2C/57/2012, ktorého pripojenie navrhli žalované za účelom preukázania vo vzťahu k žalovanej 1/, ktorého pojednávania sa zúčastnila, či nie až pojednávania, kde bol

vyhlasovaný rozsudok a ktoré pojednávanie bolo až potom, čo bola uzavretá darovacia zmluva, mal súd po oboznámení sa zo spisom, predovšetkým so zápisnicami z pojednávanií preukázané, že všetkých pojednávanií v dňoch 19.11.2012, 10.12.2012, 11.02.2013, 05.06.2013, 26.06.2013 a 18.02.2014 na Krajskom súde Prešov sa osobne zúčastnil G.. U. W.. U.A. F. sa zúčastnil pojednávanií v dňoch 19.11.2012 a 10.12.2012. O. F., manželka U. F. sa zúčastnila pojednávania dňa 05.06.2013, na ktorom bola vypočúvaná ako svedok, t. j. až po uzavretí darovacej zmluvy. Rozsudok bol vyhlásený na pojednávaní dňa 26.06.2013. Žalované 2/ a 3/, dcéry U. F. sa pojednávanií v tomto spore nezúčastňovali.

40. Podľa § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov ak súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

41. Žalované a rovnako aj intervenient navrhli prerušiť toto konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. 3C/5/2017 o obnove konania, v ktorom sa U. F. žalobou doručenou súdu dňa 28.03.2017 domáha povolenia obnovy konania a zrušenia rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2C/57/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 12Co/94/2013, t. j. rozhodnutia, ktoré predstavuje vymáhateľnú pohľadávku veriteľa, t. j. žalobcu v tomto spore, nakoľko prerušenie konania má podľa nich význam aj pre rozhodnutie v tomto spore. Zo spisu sp. zn. 3C/5/2017 mal súd preukázané, že uznesením č. k. 3C/5/2017-190 zo dňa 02.06.2021 súd I. výrokom zmeny žaloby v dôvodoch obnovy konania učené po dni 09.04.2017 nepripustil, II. výrokom v časti dôvodu obnovy konania spočívajúceho vo svedeckej výpovedi G.. U. W. z trestného konania vedeného pod číslom ČVS: ORP-6/KP-KK-2012 žalobu odmietol, III. výrokom v zvyšnej časti konanie zastavil a IV. výrokom priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uznesenie nie je právoplatné, pretože žalobca proti nemu podal odvolanie. To ale nič nemení na skutočnosti, že podľa názoru súdu samotné podanie žaloby na obnovu konania nie je dostatočným dôvodom na prerušenie konania, pretože do času, kým nedôjde k právoplatnému povoleniu obnovy konania, nie je dôvod spochybňovať právoplatnosť rozhodnutia napadnutého obnovou konania. Inak povedané, súd by za dôvodný návrh na prerušenie konania považoval návrh, ktorý by bol podaný v čase po právoplatnom povolení obnovy konania. Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, z ktorých došlo k zamietnutiu žaloby vo veci samej súd považoval návrh na prerušenie konania za nedôvodný, a preto ho I. výrokom tohto rozsudku zamietol.

42. Podľa § 42a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

43. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

44. Podľa § 42b ods. 1, 2, 4 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z toho úkonu prospech.

45. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

46. Zmyslom žaloby podľa § 42a Občianskeho zákonníka je z pohľadu žalujúceho veriteľa dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že voči nemu je neúčinný dlžníkom vykonaný právny úkon, ktorý ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. Rozhodnutie súdu, ktorým bolo odporovacej žalobe vyhovie, tak predstavuje podklad k tomu, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu vydaného proti dlžníkovi, domáhať exekúcie postihnutím toho, čo odporovaním (právne neúčinným) úkonom ušlo z dlžníkovho majetku a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon uskutočnený. Pre uplatnenie odporovacej žaloby je z toho hľadiska, či ide o zročnú alebo nezročnú pohľadávku, významné len to, že veriteľ skutočne má voči dlžníkovi pohľadávku, teda že je jeho veriteľom.

47. Odporovacia žaloba nie je určovacou žalobou, preto žalobca nemusí preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Súd totiž v skutočnosti neurčuje existenciu alebo neexistenciu právneho pomeru, ale rozhoduje konštitutívne, keď vyhlasuje právny úkon za relatívne neúčinný. Odporovateľný právny úkon sa stáva neúčinným až tým, že ho súd za neúčinný vyhlási. Právna neúčinnosť právneho úkonu je dôsledkom úspešného odporovania. Úspešné odporovanie zakladá veriteľovi priamy nárok domáhať sa náhrady voči tomu, kto mal z odporovateľného úkonu prospech. Priznaniu takéhoto nároku preto musí predchádzať právoplatné určenie neúčinnosti právneho úkonu.

48. Odporovateľným je, ako to vyplýva z § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka taký právny úkon dlžníka, ktorý uskutočnil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno v tomto smere nesie žalobca - veriteľ. Preukázanie úmyslu dlžníka nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou sú osoby dlžníkovi blízke (napr. osoby uvedené v § 116 OZ). Úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa v takom prípade zákon predpokladá a je na osobách dlžníkovi blízkych, aby preukázali, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa (v dobe právneho úkonu) nemohli ani pri náležitej starostlivosti poznať. Ak ide o právny úkon medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou, alebo o právny úkon uskutočnený v jej prospech, nemusí žalujúci veriteľ, teda žalobca tvrdiť ani preukazovať, že žalovaným musel byť úmysel dlžníka, teda intervenienta (ich manžela a otca) odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa, známy. Zákon v takom prípade predpokladá, že žalované o úmysle dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa vedeli. Žalované teda museli v predmetnom spore preukázať, že v dobe právneho úkonu darovacej zmluvy zo dňa 01.03.2013, dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa pri náležitej starostlivosti nemohli poznať. Zákon od dlžníkovi blízkej osoby požaduje, aby sa pri právnych úkonoch s dlžníkom, alebo pri právnych úkonoch, ktoré dlžník uskutočnil v jej prospech, týmto spôsobom presvedčila, že právny úkon neskracuje veriteľa dlžníka a vedie ju k tomu, aby neuskutočnila právny úkon (neprijímała podľa neho plnenia) na ujmu práv veriteľa dlžníka. V prípade, ak sa tak nezachová, musí byť uzrozumená s tým, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky tiež z majetku, ktorý na základe takéhoto právneho úkonu od dlžníka nadobudla.

49. Je pravdou, že úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle, sú psychickým stavom (podobne ako napr. dobrá viera), t. j. že samy o sebe nemôžu byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie subjektu (jeho vnútorné zámery) prejavuje navonok, teda predmetom dokazovania môžu byť len okolnosti, z ktorých možno existenciu tohto úmyslu, či vedomosť o ňom, vyvodiť. Preukázanie toho, či úmysel ukrátiť veriteľa bol známy druhej strane, je skutkovou otázkou, ktorú je potrebné posudzovať v celom kontexte okolností, za ktorých došlo k právnemu úkonu. Súd vyhodnotil dôkazy vykonané v konaní, pričom vo vzťahu k skutkovej otázke o vedomosti žalovaných ako druhej strany odporovaného úkonu o úmysle dlžníka ukrátiť uzavretím darovacej zmluvy svojho veriteľa dospel k záveru, že žalované ako blízke osoby dlžníka preukázali, že ani pri náležitej starostlivosti nemohli poznať úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa.

50. Súdu je známa aj ustálená súdna prax, ktorá zaujala názor, že nepostačuje ani tvrdenie blízkej osoby, že sa nezaujímal o podnikanie rodičov, že ju rodičia o vlastnej podnikateľskej činnosti a jej výsledkoch neinformovali, nepostačuje ani odkaz na dobré vzájomné vzťahy v rodine a dôveru medzi rodičmi ako darcami a žalovanými ako ich deťmi ako obdarovanými nenahrádza dôkaz o vyvinutí náležitej starostlivosti k poznaniu úmyslu dlžníka (NS ČR sp. zn. 30 Cdo 808/2004). Tiež nepostačuje argument o tom, že žalovaný nemal potrebu robiť žiadne kroky na poznanie úmyslu dlžníka (napríklad manžela) ukrátiť veriteľa (NS ČR sp. zn. 30 Cdo/635/2005), alebo tvrdenie, že skutočnosť, že dlžník previedol na blízku osobu majetok, aby majetkovo zabezpečil domácnosť, čo je úplne bežná záležitosť (NS ČR sp.

zn. 21Cdo 2088/2000). Podľa súdov je chybným aj taký právny názor, že náležitú starostlivosť nemožno vykladať tak, že vždy vyžaduje aktívne správanie nadobúdateľa z odporovaného právneho úkonu (NS ČR sp. zn. 21Cdo/313/2001) a tiež nezaväzuje ani to, že dlžník pri uzatváraní odporovaného právneho úkonu vo vzťahu k žalovanému plnil svoju morálnu alebo právnu povinnosť (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/145/2007). Napriek tomu mal v danom spore aj s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých k darovaniu došlo za to, že žalované vynaložili dostatočnú náležitú starostlivosť k poznaniu úmyslu dlžníka.

51. Ako už bolo uvedené v predmetnom spore sa žalobca domáha určenia neúčinnosti právneho úkonu-darovacej zmluvy zo dňa 01.03.2013 uzatvorenej medzi dlžníkom žalobcu- intervenientom U. F. a žalovanými, jeho osobami blízkymi, jeho manželkou ako žalovanou 1/ a dcérami ako žalovanými 2/ a 3/. Uzatvorená darovacia zmluva predstavuje existujúci odporovateľný právny úkon, ktorý je platný, na základe ktorého došlo ku vkladu práva do katastra nehnuteľnosti dňa 03.04.2013 a nasledujúcim dňom začala plynúť trojročná lehota pre uplatnenie práva odporovať tomuto právnomu úkonu, ktorá bola zo strany žalobcu zachovaná. Ďalšou podmienkou úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu je existencia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, ktorú v tomto prípade predstavuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2C/57/2012 zo dňa 26.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 12Co/94/2013-179 zo dňa 18.02.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.04.2014 a vykonateľnosť dňa 25.04.2014, na základe ktorého je intervenient povinný plniť žalobcovi sumu 51.000,- eur s príslušenstvom titulom pôžičky. Okrem toho je na tunajšom súde vedené na vymożenie tejto sumy aj exekučné konania pod sp. zn. 3Er/478/2014, v ktorom bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor U.. U. T.. Tieto skutočnosti sú nesporné.

52. Ohľadne naplnenia ďalších podmienok úspešnej odporovacej žaloby (ukrátenie veriteľa, úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa a vedomosť druhej strany o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa) súd vykonal rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyplýva, že samotný spor nie je možné sústrediť len na odporovacu žalobu, a preto nie je možné opomenúť ani vzťahy medzi stranami, ktoré sú už len vyústením tohto sporu. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok na úkor veriteľov. Celá podstata odporovateľnosti je založená na tom, že úkon dlžníka musí byť nepoctivý. Z vyjadrení strán, intervenienta, výpovede svedkyne a listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že žalobca a intervenient spolu podnikali a keďže súdu neprináleží v tomto spore hodnotiť, či v súlade so zákonom a spoločenskou zmluvou alebo nie, úspešne alebo neúspešne, so ziskom a pod., tak či tak je nepochybne, že dňa 08.01.2012 sa intervenient dopustil voči žalobcovi obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Trestného zákona, ktorým mu spôsobil zranenia s celkovou dobou liečenia od 08.01.2012 do 13.03.2012 a v dôsledku ktorého si v súčasnosti intervenient odpykáva 15 ročný trest odňatia slobody v ÚVTOS Košice. Táto okolnosť zanechala na celej rodine nepochybne stopy, či už psychické alebo fyzické ujmy, traumy, ktoré si mnohí budú niesť so sebou možno až do konca života. Tomuto konaniu predchádzalo podľa vyjadrenia žalovaných, intervenienta, výpovede a čestného prehlásenia svedkyne „neúspešné rozdelenie“ firmy NABYT s. r. o.

53. Z hľadiska splnenia podmienky objektívneho ukrátenia veriteľovej pohľadávky je rozhodným okamihom pre posúdenie ekvivalentnosti prevodu dlžníkových vecí, práva alebo iných majetkových hodnôt jeho účinnosť, pri nehnuteľnostiach zapisovaných do katastra nehnuteľností je ním deň, ku ktorému nastali účinky vkladu práva do katastra nehnuteľnosti (NS ČR sp. zn. 21Cdo 4333/2007 zo dňa 12.06.2008), t. j. v tomto prípade deň 03.04.2013. Z vyjadrenia intervenienta, žalovaných a svedkyne, rovnako aj nimi predložených listinných dôkazov vyplýva, že v čase povolenia vkladu do katastra nehnuteľností nemal intervenient ako dlžník žiadneho veriteľa, okrem nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. Q. vlastnil a doposiaľ vlastní ďalšie nehnuteľnosti zapísané na 7 listoch vlastníctva tak, ako sú uvedené v bode 32. odôvodnenia (na čl. 163-176 spisu). Je nepochybne, tak ako to uviedla aj svedkyňa vo svojej výpovedi, že ak by chcel ukrátiť veriteľa, previedol by všetky nehnuteľnosti, ktoré vlastní. Okrem toho z ďalších predložených listinných dôkazov uvedených v bode 34. odôvodnenia, a to či už z inventarizačného zápisu, knihy záväzkov spoločnosti NABYT s. r. o. a zo znaleckého posudku č. 50/2015 znalca G.. D. v trestnej veci prečinu zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c), ods. 3 Trestného zákona voči zodpovednej osobe za spoločnosť NABYT, s. r. o., Q. XX, XXX XX O. vyplýva, že U. F. mal faktúru č. 9035 vo výške 306.885,41 eur splatnú 10.04.2009 podľa účtovníctva vyplatenú za roky 2011-2012 celkom v sume 221.784,69 eur, pričom zvyšná časť 85.100,72 eur bola účtovne vysporiadaná v spoločnosti NABYT s. r. o. odpisom záväzku, ktorý spoločnosť NABYT

s. r. o. považovala za premlčaný v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, kde je štvorročná doba na odpis premlčaného záväzku. Táto pohľadávka bola splatná dňa 10.04.2009, a teda v čase prevodu nehnuteľností nebola ešte premlčaná a intervenient (darca) nemohol predpokladať, že nebude uhradená. Aj z týchto dôvodov mal intervenient za to, že nemá žiadne záväzky, voči nikomu nevystupoval ako dlžník, naopak stále evidoval nevysporiadanú pohľadávku, čo možno uzavrieť ako dostatok majetku na strane žalovaných. Darovanie nehnuteľností za stavu, že existuje aj iný majetok darcu (nehnuteľnosti zapísané na listoch vlastníctva bez farchy) a darca má majetkovú pohľadávku vo výške 85.100,72 eur, logicky vylučuje jeho úmysel ukrátiť žalobcu. Pretože ak by mal darca skutočne úmysel ukrátiť veriteľa, tak by bol prepísal všetky nehnuteľnosti v jeho vlastníctve. Žalované predložili znalecké posudky, z ktorých vyplynula hodnota zostávajúceho nehnuteľného majetku U. F. v hodnote 65.100,- eur, všetky tieto nehnuteľnosti sú teraz predmetom exekúcie, keďže na nich súdny exekútor U. U. T. zriadil exekučné záložné právo. Aj keď podľa správy súdneho exekútora bola ku dňu 22.06.2020 vymožená v rámci exekúcie suma 2.397,81 eur, z toho suma 1.857,75 na pohľadávku oprávneného, pričom sám exekútor uviedol, že pristúpi k procesu predaja nehnuteľnosti, nič nebráni tomu, aby súdny exekútor pri výkone svojej exekučnej činnosti postupoval ďalej v súlade s Exekučným poriadkom a vykonal všetky úkony za účelom uspokojenia pohľadávky oprávneného.

54. Súd považuje za potrebné uviesť, že aj keď o sume vo výške 51.000,- eur je právoplatne rozhodnuté, intervenient, žalované a takisto aj svedkyňa považujú túto sumu za neprávom priznanú, celé konanie za neopodstatnené, nakoľko majú za to, že táto suma už žalobcovi bola uhradená a on si ju uplatňuje dvakrát. Práve toto vnímanie svedkyne bolo dôležité aj v priebehu celého sporu vedeného pod sp. zn. 2C/57/2012, keď celý čas mala za to, že táto pohľadávka je nedôvodná, vyrovnaná a rozsudok súdu bol pre ňu prekvapivý. Tu je potrebné zdôrazniť, že žalovaná 1/ sa ako svedkyňa v spore sp. zn. 2C/57/2012 zúčastnila pojednávania až dňa 05.06.2013, t. j. potom, ako došlo k prevodu vlastníckeho práva, pričom ani z jej výpovede nemožno vyvodiť potvrdenie poskytnutia pôžičky. Žalované 2/ a 3/ sa tohto konania nezúčastnili. To, že svedkyňa pri svojom výsluchu v tomto spore (2C76/2015) uviedla, že všetci, celá rodina boli z toho šokovaní, znamená, že boli šokovaní z výhry žalobcu, z toho, že bol v spore úspešný, pričom sa to vzťahovalo k dátumu vyhlásenia rozsudku Okresným súdom Kežmarok dňa 26.06.2013, pretože sama potom uviedla, že to bolo až po prepise domu. Zo spisu nevyplýva, že by žalované mali o tomto spore vedomosť pred uzavretím zmluvy.

55. Pokiaľ ide o predpokladaný úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa a vedomosť druhej strany o tomto úmysle, súd opätovne uvádza, že v rámci rodiny došlo k pokusu o vraždu, za čo bol intervenient odsúdený na 15 rokov výkonu trestu odňatia slobody. Nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. Q. boli v tom čase v jeho výlučnom vlastníctve spolu s tam uvedeným vecným bremenom v prospech P. T., jeho starej mamy, napriek tomu, že stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie k prestavbe rodinného domu bolo vydaného na neho spolu s jeho manželkou žalovanou 1/. Darca sa dostal do situácie, keď mu bol uložený trest odňatia slobody 15 rokov a práve vzhľadom na to nebolo ničím neobvyklým, že ako otec rodiny pristúpil na ponuku manželky a nehnuteľnosti daroval svojim najbližším. Súd sa stotožňuje s vyjadrením žalovaných, že nemožno vyčítať žalovanej 1/ ako matke rodiny, že chcela zabezpečiť budúcnosť svojim deťom, ktorým by dom pripadol aj tak, ak by sa s manželom niečo stalo. Aj keď by sa zdalo, že v tomto smere išlo o plnenie „morálnej“ povinnosti zo strany intervenienta ako darcu, nemožno opomenúť situáciu v akej sa nachádzal a skutočnosť, že naozaj previedol len nehnuteľnosti nachádzajúce sa na jednom liste vlastníctva zo všetkých ôsmich listoch vlastníctva. Keď súd zdôrazňoval, že musí ísť o nepoctivý úkon dlžníka, tak v tomto smere dôvodom prevodu nehnuteľnosti naozaj nebol nepoctivý úkon dlžníka v úmysle ukrátiť veriteľa, ale usporiadanie bytovej otázky rodiny, keďže dom spoločne stavali, opravovali a neposlednom rade v ňom všetci spolu doopatrovali dlžníkovu starú mamu, o ktorú sa príkladne starali. Svedkom toho bol aj sám žalobca s rodinou, keďže v tom čase ako uviedla žalovaná 3/ a intervenient sa navštevovali. Doklady predložené žalovanými týkajúce sa zmeny poisťnej zmluvy, škodovej udalosti, prestavby strechy, kúpy kotla a pod. sú datované až po prevode nehnuteľnosti, to však nevylučuje, že realizácia týchto úkonov bola potrebná už predtým, a aj keď žalobca tvrdil, že na opravu a úpravu nie je potrebné preukázanie vlastníckeho práva, v čom mu súd dáva za pravdu, žalované a svedkyňa to vnímali tak, že je lepšie, ak sa usporiada vlastníctvo k rodinnému domu, aby nemuseli v prípade potreby stále chodiť za intervenientom.

56. Čo sa týka úmyslu blízkych osôb, ktorý sa predpokladá, avšak ide o vyvrátiteľnú zákonnú domnienku, ktorá neplatí, ak druhá osoba nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel ukrátiť veriteľa súd má za to, že v konaní bolo preukázané, že žalované ani pri vynaložení všetkého úsilia nemohli

vedieť o existencii záväzku ich manžela a otca. Žalované od počiatku sporu tvrdili, že v čase prevodu nehnuteľnosti nevedeli o žiadnych dlhoch intervenienta, pretože žiadne dlhy nemal a bol to čestný chlap. Na týchto tvrdeniach zotrvali v priebehu celého sporu, pričom tieto tvrdenia podložili listami vlastníctva, na ktorých v čase uzavretia darovacej zmluvy nebola žiadna ľarcha, potvrdenie obce o tom, že U. F. nemal žiadne dlhy, skutočnosťou, že k prevodu nehnuteľnosti došlo po ukončení podnikania zo strany G. U. W., intervenient bol už vo výkone trestu a za ten čas im domov neprišla žiadna výzva na plnenie, žiadna upomienka, ďalej tým, že žalované 2/ a 3/ neboli účastníkmi konania sp. zn. 2C/57/2012 a žalovaná 1/ vypovedala v tomto konaní ako svedok až po prevode nehnuteľnosti. A to, že sa pýtali práve pani P. F. na dlhy U. F. má svoje opodstatnenie, pretože v spoločnosti Nabyt, s. r. o. a predtým u Jána Praženicu ako fyzickej osoby- živnostníka bola zamestnaná ako účtovníčka. Takže bola na takej pozícii, že práve ona mala vedomosť o tom, aké sú pohľadávky a záväzky a sama uviedla, že po udalostiach v roku 2012 riadila firmu aj so žalovanou 1/, čo nikto v spore nepoprel. Navyše aj intervenient, ktorý v spore vystupoval predovšetkým v záujme žalovaných poukázal na to, že nemal úmysel ukrátiť veriteľa, pretože ak by aj mal, mal dostatok majetku na uspokojenie jeho údajnej pohľadávky. Čiže v konečnom dôsledku, ak by aj žalované a intervenient mali úmysel ukrátiť veriteľa, čo ale podľa názoru súdu nemali, mali za to, že intervenient má dostatočný majetok, pretože bol spoločníkom v spoločnosti, mal pohľadávku voči žalobcovi a samé žalované v čase darovania nemohli ani len tušiť okolnosti, ktoré potom nastali (právoplatné priznanie dlhu, exekúcia, ukončenie činnosti firmy a pod.). Z uvedených dôvodov, keďže neboli splnené všetky podmienky úspešnej odporovacej žaloby, súd žalobu II. výrokom rozsudku zamietol.

57. Súd ohľadne náležitej starostlivosti v súvislosti s vyvrátením úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 4C/28/2012 zo dňa 17.06.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Košice sp. zn. 3Co/829/2014 zo dňa 30.11.2015 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/209/2017 zo dňa 28.02.2018, v ktorom dôvodom darovania nehnuteľnosti bolo vyriešenie bytovej otázky obdarovaného a súdu pre zamietnutie žaloby postačovalo, že žalovaný a jeho rodičia uviedli, že nevedeli o dlhoch darcu a obdarovanému bolo zo strany darcu oznámené pred prevodom bytu, že žiadne dlhy nemá, čím podľa súdu vyvinul náležitú starostlivosť na poznanie úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa. Obdobne aj rozhodnutie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 3C/24/2011 zo dňa 08.08.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/133/2012 zo dňa 21.06.2013 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/5/2015 zo dňa 26.01.2016.

58. Pokiaľ by všetky vyššie uvedené dôvody neboli dostačujúce pre vyhodnotenie žaloby ako nedôvodnej, tak súd považuje za potrebné uviesť a zdôrazniť, že medzi stranami sporu sú úzke rodinné vzťahy, keďže žalobca je ujo žalovaných 2/ a 3/, krstný otec žalovanej 2/ a švager intervenienta. Predtým, než došlo k spáchaniu trestného činu zo strany intervenienta na žalobcu, bola táto rodina súdržná, navštevovali sa (vyplýva to z vyjadrenia žalovanej 3/ a intervenienta) a nemožno poprieť, že práve žalobca a intervenient spoločne a pravdepodobne úspešne podnikali, pretože potom by ich „spoločné“ podnikanie netrvalo toľko rokov. Otázne zostane, čo sa stalo potom a čo vyvolalo také následky. Súd mal možnosť na pojednávaní súdu dňa 23.07.2021, na ktorom boli prítomné všetky strany bezprostredným, vizuálnym pozorovaním vnímať správanie strán sporu. Samotné pojednávanie bolo veľmi emotívne, či už zo strany žalovaných (žalovaná 2/), ale aj zo strany intervenienta a svedkyne P. F., čo vyplýva aj z jej výpovede. Všetci títo sa nebáli a neváhali pozrieť priamo na žalobcu a snažiť sa s ním nadviazať očný kontakt. To sa však nedá povedať o žalobcovi, ktorý bol strohý a jeho odpoveď na otázky bola nezrozumiteľná. Vzhľadom k tomu, že práve voči nemu bol spáchaný trestný čin pokusu o vraždu je možné toto jeho správanie vyhodnotiť ako pochopiteľné. Žalované v priebehu celého sporu „bojovali“ za spravodlivosť, a keďže rozhodnutie súdu má byť nielen zákonné, ale aj spravodlivé, pričom je potrebné, aby súd prihliadal nielen na zákon, ale aj na pravidlá slušnosti a tolerancie, bolo by podľa názoru súd nanajvýš spravodlivé, ak by žalobu zamietol aj s prihliadnutím na princíp spravodlivosti. K rodinnému domu, v ktorom vyrastali, v ktorom sa starali o prababku a ktorý je ich jediným obydľím majú žalované vzťah, a to nie len hmotný. Zostane nanajvýš otázne, čo vedie žalobcu k tomu, aby žalované pre sumu vo výške 51.000,- eur pripravil o strechu nad hlavou. Možno v tomto smere má pravdu aj žalovaná 2/, že práve v tejto situácii je to z jeho strany pomsta za to, čoho sa voči nemu dopustil intervenient. A práve prihliadnuc aj na spravodlivosť vo vzťahu k žalovaným mal súd za to, že je potrebné žalobu zamietnuť.

59. Súd zamietol ďalšie návrhy strán na doplnenie dokazovania, ktoré vyplynuli zo záverečných rečí, nakoľko mal za to, že v priebehu sporu bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, pričom vyžiadanie si správy od súdneho exekútora U.. T. k aktuálnemu dátumu a predloženie odborného vyjadrenia realitnej

kancelárie k trhovej hodnote pozemkov pána F. a rovnako k jej možnosti predaja, nepovažoval už za potrebné na preukázanie ďalších skutočností v tomto spore, nakoľko mal dostatočne preukázané všetky skutočnosti, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Správa súdneho exekútora by neprinesla žiadne nové skutočnosti, keďže ako sám právny zástupca žalobcu uviedol, nebola im poukázaná žiadna vymožená suma a hodnota pozemkov by sa zase zmenila, čo by len zbytočne predĺžilo už aj tak šesť rokov prebiehajúce súdne konanie. Ostatné navrhnuté dôkazy, a to pripojenie spisu sp. zn. 2C/57/2012 a oboznámenie s čestným prehlásením súd vykonal v priebehu sporu a tieto dôkazy sú aj súčasťou tohto rozsudku.

60. Pre úplnosť súd uvádza, že osobitným výrokom nerozhodol o návrhoch intervenienta na spojenie tohto konania s konaním 2C/57/2012, 3C/5/2017, 3Er/748/2014 a prerušenie ďalších konaní, a to 3C/5/2017, 3Er/748/2014 do právoplatného skončenia konania 41Nt/33/2019, nakoľko tieto návrhy neboli odôvodnené, ale ani dôvodné v tom zmysle, aby neboli v rozpore s čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, t. j. s princípom hospodárnosti konania, ktoré prebieha už šesť rokov. Niektoré z týchto sporov boli už právoplatne skončené, niektoré sa nezačali na tom istom súde. Taktiež sa súd nezoberal osobitne ani návrhom intervenienta na priznanie morálnej ujmy žalovaným predneseným v záverečnom návrhu, nakoľko podstatou záverečnej reči je zhrnúť návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Pokiaľ by chceli žalované žiadať o priznanie morálnej ujmy, mohli by tak urobiť samostatnou žalobou, intervenient nie je oprávnený za nich podávať takýto návrh.

61. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods.1 Civilného sporového poriadku. Plný úspech žalovaných 1/, 2/ a 3/ vo veci odôvodňuje podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku priznanie im plnej náhrady trov konania. Vzhľadom na uvedené súd v súlade s § 262 ods.1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania žalovaných 1/, 2/ a 3/ rozhodol v treťom výroku tohto rozsudku tak, že žalovaným 1/, 2/ a 3/ priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%, o ktorej rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.